

APEL RZECZNIKA DO KIEROWNIKA!

- Kodeks urbanistyczno-budowlany • Szkolenia w LOIIB • Nowy portal PIIB •
- Zmiany w prawie budowlanym •

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12

www.lub.piiib.org.pl
e-mail: lub@piiib.org.pl
Biuletyn Informacji Publicznej:
www.bip.piiib.org.pl

Biuro czynne: poniedziałek, środa, czwartek, piątek
w godz. 8.00–16.00; wtorek w godz. 9.00–17.00

Konto LOIIB:

PEKAO SA 36124054971111000050101920

Przewodniczący Okręgowej Rady

tel. 81 534-78-11

Skład biura:

Dyrektor biura – tel. 81 534-78-13
Sekretariat biura – tel. 81 534-78-12
Główna księgowość – tel. 81 534-78-14
Sekcja księgowości – kasa – tel. 81 741-40-95
Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534-78-16
Sekcja szkolenia – tel. 81 534-78-17
Sekcja uprawnień budowlanych
– tel. 81 741-41-83
Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534-78-15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej

21-500 Biała Podlaska, ul. Narutowicza 10
(Dom Technika NOT Oddział Regionalny),
pok. nr 2 (I piętro)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i czwartki
w godz. 11.00–14.00; w środy w godz. 9.00–13.00
biala@lub.piiib.org.pl
tel. 83 343-62-05; fax 83 343-60-08

Biuro terenowe w Chełmie

22-100 Chełm, ul. Lwowska 13W
Terminy dyżurów: we wtorki w godz. 9.00–13.00
w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00
chelm@lub.piiib.org.pl; tel. 82 563-36-59

Biuro terenowe w Zamościu

22-400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6
(Dom Technika NOT)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i środy
w godz. 13.00–16.00; w piątki w godz. 12.00–16.00
zamosc@lub.piiib.org.pl;
tel. 84 639-10-28

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Wojciech Szewczyk – przewodniczący
Joanna Gieroba – zastępca przewodniczącego
Teresa Stefaniak – zastępca przewodniczącego
Janusz Iberszer – zastępca przewodniczącego
Jan Ludwik Ziótek – sekretarz
Zbigniew Mitura – skarbnik
Tomasz Grzeszczak – członek Prezydium
Janusz Wójtowicz – członek Prezydium

CZŁONKOWIE OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Jerzy Adamczyk
Adam Borowy
Tadeusz Cichosz
Grzegorz Dobosz
Krzysztof Jurycki
Ireneusz Krupa
Bogdan Kucharski
Bolesław Matej
Zbigniew Miłosz
Andrzej Mroczek
Zbigniew Szcześniak
Tadeusz Wagner

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Wiesław Nurek – przewodniczący
Jerzy Kasperek – wiceprzewodniczący
Andrzej Pichla – wiceprzewodniczący
Jerzy Kamiński – sekretarz
Andrzej Adamczuk
Stanisław Bicz
Kazimierz Bonetyński
Lech Dec
Grzegorz Dębowski
Dariusz Flak
Anna Halicka
Bolesław Horyński
Maria Kosler
Stanisław Plechawski
Edward Woźniak

OKRĘGOWA KOMISJA REWIZYJNA

Leszek Boguta – przewodniczący
Dariusz Zaorski – wiceprzewodniczący
Anna Krasnodębska-Ciołek – sekretarz
Tadeusz Małaj
Andrzej Szkuał

OKRĘGOWY SĄD DYSCIPLINARNY

Władysław Król – przewodniczący
Zenon Misztal – wiceprzewodniczący
Iwona Żak – sekretarz
Barbara Chodkowska-Sagan
Zbigniew Dobrowolski
Andrzej Gwozda
Elżbieta Komor
Kazimierz Kostrzanowski
Józef Koszut
Sławomir Krasuski
Władysław Rawski
Katarzyna Trojanowska-Żuk
Kazimierz Żbikowski

OKRĘGOWI RZECZNIICY ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

Anna Ostańska – koordynator
Grzegorz Gębka
Henryk Korczewski
Andrzej Leniak
Tomasz Lis
Kazimierz Stelmaszczuk

DELEGACI NA KRAJOWE ZJAZDY W KADENCJI 2014–2018

Leszek Boguta
Tadeusz Cichosz
Joanna Gieroba
Tomasz Grzeszczak
Janusz Iberszer
Andrzej Leniak
Zbigniew Mitura
Wiesław Nurek
Zbigniew Szcześniak
Wojciech Szewczyk
Janusz Wójtowicz

Dyżury pełnione przez członków organów LOIIB w 2017 r.

Członkowie Prezydium Okręgowej Rady

Pełnią dyżury we wtorki godz. 14.00–16.00, s. 115

- » Zastępca przewodniczącego mgr inż. Joanna Gieroba – 10.01.2017, 11.04.2017, 11.07.2017, 24.10.2017
- » Zastępca przewodniczącego mgr inż. Janusz Iberszer – 14.02.2017, 23.05.2017, 29.08.2017, 28.11.2017
- » Zastępca przewodniczącego mgr inż. Teresa Stefaniak – 21.03.2017, 13.06.2017, 26.09.2017, 12.12.2017

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Pełni dyżur w pierwszą środę miesiąca, godz. 15.00–16.00,
s. 102, tel. 81 534-78-12

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Pełnią dyżur w drugi wtorek miesiąca w godz. 16.00–17.00, s. 115

- » dr inż. Wiesław Nurek – 10.01.2017, 11.04.2017, 11.07.2017, 10.10.2017
- » mgr inż. Jerzy Kasperek – 14.02.2017, 09.05.2017, 08.08.2017, 14.11.2017
- » inż. Jerzy Kamiński – 14.03.2017, 13.06.2017, 12.09.2017, 12.12.2017

Radca prawny

Pełni dyżur w sali 102, tel. 81 534-78-12

- » w każdy piątek o godz. 9.00–11.00
- » w każdą środę o godz. 9.00–13.00

Dyżury organów LOIIB pełnione są w biurze Lubelskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie przy ul. Bursaki 19.

**Lubelski Inżynier
BUDOWNICTWA**

**Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa**

STYCZEŃ-LUTY-MARZEC 2017 (Nr 41)

ISSN 1897-3868 Nr 1/2017
Nr R. Pr. 895/06 LOiIB w Lublinie
Nakład: 6 000 egz.

Wydawca

Lubelska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

Redakcja

20-150 Lublin
ul. Bursaki 19
tel. 81 741-41-84

Redaktor naczelna

Urszula Kieller-Zawisza
tel. 81 741-41-84
e-mail: u.kieller@lub.piib.org.pl

Rada programowa

Janusz Iberszer – przewodniczący
Wiesław Nurek – wiceprzewodniczący
Jerzy Adamczyk – sekretarz

Stanisław Bicz

Wiesław Bocheńczyk
Elżbieta Matej
Edward Partyka
Andrzej Pichla
Wiesław Pomykała
Ryszard Siekierski

Skład i druk

Drukarnia ALF-GRAF
ul. Abramowicka 6, 20-442 Lublin
tel./fax 81 532-15-12
e-mail: info@alfgraf.com.pl

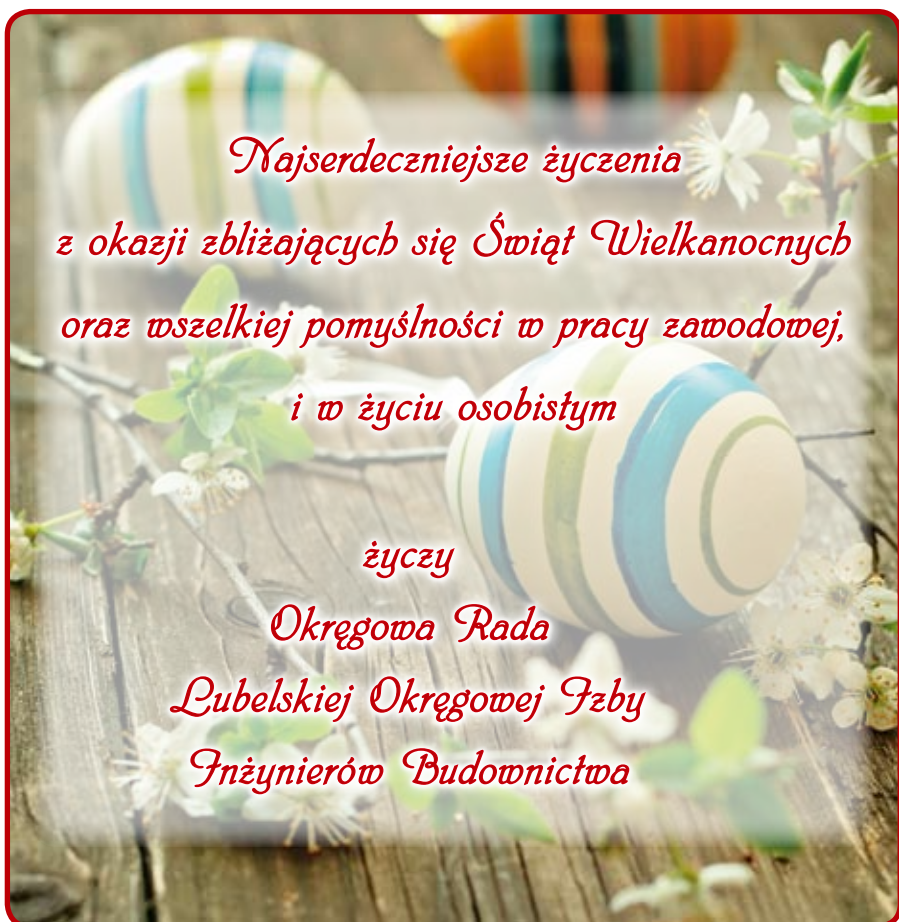
**Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i adiustacji
publikowanych tekstów.**

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA
dostępny jest także w wersji elektronicznej
na stronie internetowej LOiIB:
www.lub.piib.org.pl

Na okładce:

**IKEA w Lublinie
w budowie**

*Najserdeczniejsze życzenia
z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych
oraz wszelkiej pomyślności w pracy zawodowej,
i w życiu osobistym*

*życzy
Okręgowa Rada
Lubelskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa*

SPIS TREŚCI

Kolejne 164 osoby uzyskały uprawnienia budowlane!	str. 4
Ważniejsze wydarzenia w LOiIB w roku 2017	str. 6
Apel Rzecznika do Kierownika!	str. 7
Zanim zostanie uchwalony Kodeks urbanistyczno-budowlany zmiany w prawie budowlanym	str. 9
Kodeks urbanistyczno-budowlany w tym roku w Sejmie	str. 10
Nowoczesny portal PIIB z bezpłatnymi usługami dla każdego członka izby!	str. 11
Złota Kielnia 2015. Najlepsze inwestycje nagrodzone	str. 12
Nowa Inwestycja – Nowe Możliwości – Nowe Miasto Zamość	str. 14
XVI edycja konkursu „O Kryształową Cegłę”	str. 16
Mosty miast Szkocji, Walii i Irlandii	str. 18
Wspomnienie o doc. dr hab. inż. Jakubie Mamesie	str. 22
Harmonogram szkoleń dla członków LOiIB w I półroczu 2017 r.	str. 23
IKEA w Lublinie w budowie	str. 27
Wręczenie uprawnień budowlanych w LOiIB w obiektywie	str. 28

Kolejne 164 osoby uzyskały uprawnienia budowlane!

20 grudnia 2016 r. w siedzibie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie odbyła się uroczystość wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych osobom, które przystąpiły do XXVIII sesji egzaminacyjnej.

Druga w minionym roku sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane przeprowadzona w listopadzie okazała się przyjazna dla 164 kandydatów, bo tyłu z 215 zdających uzyskało pozytywne decyzje umożliwiające wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Ogólna zdawalność w tej sesji wyniosła 76,3% i była na podobnym poziomie,

na znaczną liczbę osób, które otrzymały uprawnienia, uroczystość przeprowadzono odrębnie w dwóch grupach. Pierwsza to specjalności – konstrukcyjno-budowlana oraz inżynieryjne: drogowa i mostowa, natomiast druga to specjalności – instalacyjne: elektryczna, sanitarna i telekomunikacyjna oraz inżynieryjne: hydrotechniczna i kolejowa.

Wręczenia uprawnień dla pierwszej grupy dokonali: Wojciech Szewczyk, przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, Wiesław Nurek, przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, Jerzy Kamiński, sekretarz OKK i Dariusz Flak, członek OKK. Drugiej grupie uprawnienia wręczali: Joanna Gieroba, zastępca przewodniczącego Okręgowej

jak w sesji majowej, kiedy to na 255 kandydatów zdało 197, czyli 77,3 %.

Do sali konferencyjnej lubelskiej izby przy ul. Bursaki w Lublinie licznie przybyli uczestnicy XXVIII sesji egzaminacyjnej, którzy uzyskali pozytywny wynik. Ze względu

Rady LOIIB, Andrzej Pichla, wiceprzewodniczący OKK, Maria Kosler, Bolesław Horyński i Edward Woźniak, członkowie OKK.

Przewodniczący LOIIB w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na działalność Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa,

zachęcał do aktywnego uczestnictwa w podejmowanych inicjatywach oraz zaangażowania na rzecz samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Podkreślił także odpowiedzialność i profesjonalizm, jaki wiąże się z wykonywaniem zawodu inżyniera budownictwa.

Ze 164 nadanych w XVIII sesji egzaminacyjnej uprawnień budowlanych najwięcej było w specjalności konstrukcyjno-budowlanej – 72. W pozostałych specjalnościach przedstawiało się to następująco: 30 w instalacyjnej elektrycznej, 29 w instalacyjnej sanitarnej, 1 w instalacyjnej telekomunikacyjnej, 23 w inżynierskiej drogowej, 5 w inżynierskiej mostowej, 3 w inżynierskiej hydrotechnicznej i 1 w inżynierskiej kolejowej – obiekty.

Po raz pierwszy w historii nadawania uprawnień budowlanych w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa wyróżniono 13 osób, które uzyskały najlepsze wyniki i mogą być wzorem dla innych kandydatów starających się o uprawnienia.

Serdecznie gratulujemy! Listę osób wyróżnionych przedstawiamy poniżej.

Łącznie w roku 2016 uprawnienia budowlane zostały przyznane 361 osobom na 470 ubiegających się osób, tj. 76,8%. W poszczególnych specjalnościach w skali roku uprawnienia uzyskało: w konstrukcyjno-budowlanej – 150 osób, w drogowej – 48 osób, w mostowej – 7 osób, w kolejowej (KOB) – 4 osoby, w kolejowej (SRK) – 2 osoby, w hydrotechnicznej – 3 osoby, w instalacyjnej sieci i urządzeń telekomunikacyjnych – 4 osoby, w instalacyjnej sieci i urządzeń sanitarnych – 79 osób i w instalacyjnej sieci i urządzeń elektrycznych – 64 osoby.

Kolejna sesja egzaminacyjna rozpocznie się w całym kraju egzaminem pisemnym w dniu 19 maja br. o godzinie 10.00.

(RED.)

dr inż. WIESŁAW NUREK,
Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB

NAJLEPSI WŚRÓD NAJLEPSZYCH

BARAŃSKI JAKUB – specjalność inżynierska kolejowa w zakresie kolejowych obiektów budowlanych, uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

CIRYT STANISŁAW – specjalność konstrukcyjno-budowlana, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

GĄDEK JOANNA MAGDALENA – specjalność inżynierska mostowa, uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

GOŁĘBERSKA SYLWIA ALEKSANDRA – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

JAKUBAS KATARZYNA RENATA – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

KORCZYŃSKI JAROSŁAW – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

MIELNICZUK AGNIESZKA EWA – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

OLEJNIK PAWEŁ ANDRZEJ – specjalność inżynierska drogowa, uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

PIĘCIŃSKI PAWEŁ – specjalność konstrukcyjno-budowlana, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

SKUBISZ MONIKA – specjalność inżynierska drogowa, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

SZUSTER TOMASZ – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

WAWERSKI MACIEJ – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych, uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

ZAORSKI DARIUSZ – specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych, uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

XVI ZJAZD SPRAWOZDAWCZY LOIIB

7 kwietnia 2017 r.

Rok 2016 w LOIIB

- » 31 grudnia 2016 r. w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa czynnych było 6076 członków. Ogólnie klasyfikujemy się na 9. miejscu w kraju pod względem liczby członków na 16 okręgowych izb.
- » Liczba członków w poszczególnych branżach przedstawiała się następująco:
 - budownictwo ogólne BO – 2761 osób (45,45%)
 - instalacje sanitarne IS – 1137 osób (18,71%)
 - instalacje elektryczne IE – 1132 osoby (18,63%)
 - budownictwo drogowe BD – 638 osób (10,50%)
 - budownictwo kolejowe BK – 132 osoby (2,17%)
 - budownictwo mostowe BM – 98 osób (1,61%)
 - budownictwo wodno-melioracyjne WM – 92 osoby (1,52%)
 - budownictwo telekomunikacyjne BT – 82 osoby (1,3%)
 - budownictwo hydrotechniczne BH – 2 osoby (0,03%)
 - budownictwo wyburzeniowe BW – 2 osoby (0,03%).
- » Mamy trzy biura terenowe w: Białej Podlaskiej, Chełmie i Zamościu.
- » W 2016 r. przeprowadzono w 6 branżach 74 szkolenia, w których łącznie uczestniczyło 2761 osób.
- » Zostały zorganizowane trzy spotkania integracyjno-szkoleniowe w Janowie Lubelskim, Puławach i Hrubieszowie, w których udział wzięły 154 osoby.
- » Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna LOIIB przyznała uprawnienia budowlane 361 osobom na 470 ubiegających się.
- » Na koniec 2016 r. aż 98,23% członków LOIIB uaktywniło konta elektroniczne.
- » Z elektronicznej biblioteki norm budowlanych PKN udostępnionych na portalu PIIB skorzystało w ubiegłym roku 1989 członków LOIIB, natomiast ze szkoleń e-learningowych 619 członków.

WAŻNIEJSZE WYDARZENIA W LOIIB W ROKU 2017

Terminy posiedzeń Okręgowej Rady LOIIB (wtorki godz. 14.00–16.00)

14 marca	26 września
2–3 czerwca	8 (15) grudnia

Terminy posiedzeń Prezydium Okręgowej Rady LOIIB (wtorki godz. 14.00–16.00)

14 lutego	29 sierpnia
7 marca	24 października
23 maja	28 listopada

XVI Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy LOIIB

7 kwietnia

XVI Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB

23–24 czerwca

Spotkanie członków LOIIB z okazji Dnia Budowlanych

2 września

Egzamin na uprawnienia budowlane

sesja wiosenna – 19 maja
sesja jesienna – 17 listopada

Składki członkowskie

Członkowie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zobowiązani są do opłacania w 2017 r. następujących składek:

1. Na konto okręgowej izby:

- a) opłata wpisowa w wysokości 100 zł wpłacana jednorazowo przy rejestracji wniosku o wpis na listę członków lub przy wznawianiu członkostwa po zawieszeniu,
- b) miesięczna składka członkowska na okręgową izbę (29 zł), płatne jednorazowo za 12 miesięcy w wysokości 348 zł lub w dwóch ratach po 174 zł każda (za 6 miesięcy).

2. Na konto Krajowej Izby:

- a) miesięczna składka członkowska na Krajową Izbę (6 zł), wnoszona jednorazowo za cały rok w wysokości 72 zł,
- b) opłata roczna na ubezpieczenie OC w wysokości 70 zł.

Łączna składka na Krajową Izbę to 142 zł płacone jednorazowo za 12 miesięcy.

Każdy członek LOIIB ma przypisane indywidualne konta: do wpłaty składki na LOIIB i do wpłaty składki na Krajową Izbę i ubezpieczenie OC.

Numery kont indywidualnych można sprawdzić na stronie internetowej LOIIB (www.lub.piib.org.pl) w zakładce „Lista członków” oraz na stronie PIIB (www.piib.org.pl).

Apel Rzecznika do Kierownika!

Od artykułu pt. „Rzecznik odpowiedzialności zawodowej adwokat czy prokurator?”, który napisałam, minęło już kilka lat. Nadal jednak tytułowe pytanie jest aktualne, chociaż zmieniło się wiele, gdyż mamy coraz lepsze technologie czy sprzęt do realizacji naszych zadań. Mam też wrażenie, że wielu z kierowników budowy czy projektantów, pozostało w mentalności obecnie nieaktualnych przepisów.

W ostatnim czasie, jako okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej LOIIB zauważam, że zwiększyło się zjawisko „samokaralności”, czyli przyjmowania mandatów przed PINB. Szczególnie wśród kierowników budowy. Nie da się ukryć, że kierownicy budowy nagminnie dopuszczają do zmian projektowych bez przeprowadzenia wcześniej procedury zmiany pozwolenia na budowę. Przypominam, że wszczęcie procedury zmiany pozwolenia na budowę nie jest równoznaczne z zatrzymaniem realizacji całego procesu inwestycyjnego, a jedynie z zatrzymaniem go na odcinku dokonywanych zmian. Oznacza to, że **jeżeli inwestor chce odstąpić istotnie od zatwierdzonego projektu**, na realizację którego wydano prawomocne pozwolenie na budowę, **to nie może żądać od kierownika budowy ich realizacji, dopóki nie dostarczy rysunków rozwiązań zamiennych, potwierdzonych przez projektanta i odpowiadający miejscu nadzór budowlany.**

Sytuacje realizacji inwestycji z przeprowadzeniem przez inwestora procedury zmiany pozwolenia na budowę są w zasadzie wyjątkowe. Najczęściej w praktyce wygląda to tak, że inwestor zmienia, a kierownik nie reaguje lub nie reaguje skutecznie, aby projektant naniósł, a inwestor dostarczył do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego odpowiednie dokumenty, które spowodują zmianę pozwolenia na budowę, przed realizacją tych zmian.

W latach 80., 90 XX wieku, a nawet w pierwszym dziesięcioleciu XXI wieku, niestety często dochodziło do nadużyć inicjowanych przez inwestorów. Najczęściej dotyczyły one zmian w projektach podczas ich realizacji i nie było to bezwzględnie ścigane przez nadzór budowlany. Prawdopodobnie, dlatego też

kierownicy budowy przyzwyczaili się do nanoszenia zmian w projekcie na koniec, przez co sami biorą odpowiedzialność na siebie, zwalniając tym samym inwestora i projektanta z ich obowiązków.

Kiedyś ukaranie kierownika budowy przez nadzór budowlany zamykało sprawę, a teraz dopiero rozpoczyna to drogę do egzekwowania odpowiedzialności zawodowej. Wynika to stąd, że organ nadzoru budowlanego zobowiązany jest poinformować okręgową izbę inżynierów budownictwa o ukaraniu mandatem, a na wniosek Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej ma obowiązek wszcząć postępowanie z tytułu odpowiedzialności zawodowej, które najczęściej po przyjęciu mandatu, kończy się w izbie skierowaniem wniosku do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i ukaraniem.

Rozprawa przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym dotyczy nie tylko sytuacji, kiedy budynek „przesunął się” na działce, „bo inwestor będzie miał wygodniej z wjazdem”, ale również w sytuacji, kiedy cieśle niezbyt dokładnie wykonają zalecony w projekcie kąt dachu. Odstępstwo może również wynikać ze zmiany materiału, np. ocieplenie miało być pod blachodachówką, a zrealizowano w rzeczywistości ocieplenie na krokwiach, np. w płytach warstwowych. W projekcie miała być ściana trójwarstwowa, a inwestor zdecydował się na dwuwarstwową lub odwrotnie. Odstępstwo od zatwierdzonego pozwolenia na budowę jest również wtedy, kiedy inwestor „podwyższył sobie o jedną szychtę lub o wieniec ściankę kolankową”, ponieważ przez podwyższenie ścianki kolankowej kubatura zostaje zmieniona, a brak wcześniejszego przeprowadzenia zmiany pozwolenia na budowę czyni dotychczas legalną budowę, samowolą budowlaną.

Oczywiście kierownik budowy powinien zgłaszać wszystkie planowane przez inwestora zmiany projektantowi, do czego służy dziennik budowy i telefon. Niestety, z praktyki rzecznika wynika, że często kierownik budowy zaniedbuje rzetelne prowadzenie tego dokumentu urzędowego, będącego dowodem dla sądu cywilnego i organów samorządu zawodowego, jakby nie dbając o swój interes prawny. Projektant ma obowiązek pełnienia nadzoru autorskiego, o ile inwestor go o to poprosi, bo jest to też w jego interesie prawnym. Niestety, często w praktyce nie jest informowany o zmianach, jakie wprowadza inwestor, dlatego w swoim mniemaniu jest „czysty”. Projektanci uważają, że jeśli „inwestor im za to nie płaci, to są zwolnieni z obowiązku nadzoru autorskiego, a już szczególnie, kiedy adaptowali projekt typowy.” Ale czy na pewno? Wielokrotnie spotykam się z tym, że projektanci wiedzą o zmianach, ale ze względu na natłok prac zarobkowych, nie mają czasu lub chęci ich nanieść. Myślą, że wystarczy na koniec potwierdzić nieistotność wprowadzonych zmian, co zmusza kierownika budowy do brania odpowiedzialności na siebie za zaniedbania inwestora i projektanta przez cały czas prowadzenia budowy.

SZANOWNY PROJEKTANCIE, a co ze zmianami istotnymi? Nie jest rolą kierownika budowy praca za ciebie. Pomóż kierownikowi, bo twoja lekko-myślność i nieodpowiedzialność naraża innego członka izby na ukaranie,

ciąg dalszy na str. 8

ciąg dalszy ze str. 7

do którego często dochodzi nie tylko przed PINB (mandat), ale również postępowanie przed OROZ i ukaranie przed OSD. A zatem dochodzi prawdopodobnie do nieświadomego złamania Kodeksu zasad etyki zawodowej członków PIIB, co może stanowić podstawę do ukarania projektanta, jako członka izby. Owszem, kierownik budowy może proponować pewne zmiany i zapisywać je w dzienniku budowy, ale to projektant powinien wiedzieć najlepiej, jakie rozwiązania projektowe, czy zakres adaptacji projektów typowych, powinien zaproponować. A to z kolei powinno wynikać zarówno z potrzeb inwestora, obowiązujących przepisów i oczywiście jego możliwości finansowych, a nie niechęci do mało dochodowego zlecenia.

APELUJĘ DO PROJEKTANTÓW, aby zwracali większą uwagę na sygnalizowane zmiany przez inwestora, a w projektowanych lub adaptowanych projektach bardziej wsłuchiwali się w to, czego oczekuje inwestor i co z tego jest możliwe do realizacji i wyjaśniali swoje rozwiązania. Nie jest rolą kierownika budowy, aby robić to za projektanta, a branie tego na siebie, może skończyć się dla niego, po kilku razach, utratą uprawnień.

KIEROWNICY BUDOWY, nic nie zwalnia was od rzetelnego prowadzenia dziennika budowy, jest to dokument urzędowy będący dowodem w ewentualnym sporze na każdym szczeblu. W sytuacji, kiedy inwestor nie reaguje na wasz sprzeciw wobec oczekiwanych zmian, najprościej jest z tego nadzoru zrezygnować. Rezygnacja z funkcji kierownika budowy musi być skuteczna, zatem nie może mieć jedynie formy ustnej czy telefonicznej: „poinformowałem inwestora, że rezygnuję z pełnionej funkcji”. Kierownik budowy, aby skutecznie zrezygnować z pełnionej funkcji powinien wpisać do dziennika budowy: datę rezygnacji, stan zaawansowania robót oraz, jeżeli były dokonywane jakiegokolwiek zmiany, to ich zakres. Dobrze jest wziąć podpis inwestora z klauzulą: „Przyjąłem do wiadomości i potwierdzam stan zaawansowania robót oraz wprowadzonych zmian (o ile były)”. Dodatkowo, choć to inwestor jest zobligowany do poinformowania Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego o zmianie kierownika budowy, to można też dla własnego bezpieczeństwa, przesłać taką informację do PINB, choćby drogą e-mailową.

Często w pracy rzeczownika odpowiedzialności zawodowej spotykam się z tym, że kierownik budowy poinformował inwestora ustnie o rezygnacji z pełnionej funkcji, ale inwestor nie dopełnił procedury na piśmie w PINB. Wówczas odpowiedzialność spoczywa na tym, kto podpisał się na oświadczeniu złożonym do PINB. Inwestorowi jest na rękę nie zgłaszać zmiany kierownika budowy, bo nie musi szukać w zasadzie do zakończenia budowy, innej osoby mogącej pełnić tę funkcję. A co ważniejsze, robi wszystko jak chce, a jeśli kierownik nie zabezpieczył się nawet wpisem w dzienniku budowy o rezygnacji, potwierdzonej przez inwestora, to powiem krótko: „sam sobie winien”. W takiej sytuacji inwestor chcąc odebrać budynek szuka osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia i „nadziewa ją na wszystkie samowolnie wykonane zmiany”, obciążając oczywiście poprzedniego kierownika budowy i tłumacząc się swoją niewiedzą.

APELUJĘ DO KIEROWNIKÓW BUDOWY, abyście nie brali na siebie odpowiedzialności za źle opracowane projekty i egzekwowali, potwierdzenie wpisem do dziennika budowy od inwestora i projektanta, odpowiednio wcześniej jego poprawienie. Nie uchronicie się od mandatu, chyba że odmówicie jego przyjęcia (jak w przypadku drogówki), bo i tak postępowanie przed organami samorządu zawodowego będzie konieczne. Nie broni kierownika budowy to, iż „nie wyszedł poza gabaryt, bo budynek jest mniejszy”. W takim przypadku też kubatura została zmieniona, a prawo budowlane wyraźnie tego zakazuje. W takiej sytuacji było, bądź jest, wielu czynnych członków samorządowego zawodowego, a prowadzą one wprost do postępowania przed PINB i prawdopodobnie ukarania mandatem, a następnie egzekwowaniem odpowiedzialności zawodowej w samorządzie, również na podstawie wniosków składanych przez samych inwestorów. Jako inżynier i okręgowy rzeczownik odpowiedzialności zawodowej mam świadomość, że łatwiej jest pisać czy mówić niż zrobić, ale czy warto pozbawiać się dobrowolnie uprawnień na rzecz projektanta czy jakiegokolwiek inwestora? W końcu, jeśli inwestor myśli, że „za pieniądze można kupić każdego kierownika budowy”, to jak dbamy o wizerunek osoby publicznej, jaką jest osoba pełniąca funkcję kierownika budowy? Poniekąd sami obniżamy wartość naszej pracy.

SZANOWNY KIEROWNIKU BUDOWY, inwestycji na rynku budowlanym jest wiele, dlatego jeśli inwestor zaczyna kombinować z prawem czy zmieniać projekt posiadający prawomocne pozwolenie na budowę, bez widocznych chęci legalizacji przyszłych zmian, to zostawiam każdemu członkowi izby odpowiedź na pytanie, czy warto za jedną czy kilka budów, dla jednego czy kilku inwestorów lub projektantów ryzykować utratę uprawnień?

Wybór należy do Państwa, czynnych członków izby, proszę tylko pamiętać, że kiedy prawo zostaje złamane, a Państwo przyjmiecie mandat (jak w ruchu drogowym), co oznacza przyznanie się do winy, to okręgowy rzeczownik odpowiedzialności zawodowej praktycznie z adwokata staje się prokuratorem, jako strona w Okręgowym Sądzie Dyscyplinarnym.

dr inż. ANNA OSTAŃSKA
*Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej –
Koordynator LOIIB*

Zanim zostanie uchwalony Kodeks urbanistyczno-budowlany – zmiany w prawie budowlanym

Ustawą z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców, wprowadzono szereg zmian w obowiązującym prawie budowlanym. Przepisy weszły w życie już od 1 stycznia 2017 r.!!! Część z nich jest dość istotna nie tylko dla nas, ale także dla szerokiego grona inwestorów.

Uchwalona ustawa nie tylko zmieniała część przepisów **prawa budowlanego** (dalej PB), znolizowano nią bowiem, ustawę o drogach publicznych. Zgodnie z wprowadzoną zmianą do ustawy o drogach publicznych, budowa lub przebudowa zjazdu na podstawie zezwolenia zarządcy drogi, uzyskanego na podstawie art. 29 ust. 1 tej ustawy, nie wymaga decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zliberalizowane przepisy **Rozdziału 4 – prawa budowlanego** od **1.01.2017 r.** rozszerzają katalog obiektów budowlanych i robót budowlanych, które **nie wymagają pozwolenia na budowę** bądź **zgłoszenia**. Zmiany dotyczą poniższych budów i robót budowlanych:

- » **parterowych budynków gospodarczych** (w ramach istniejącej działki siedliskowej) o pow. zabudowy do **35 m²** przy rozpiętości konstrukcji nie większej niż **4,80 m** – (bez zgłoszenia),
- » **naziemnych silosów** na materiały sypkie o pojemności do 30 m³ i wysokości nie większej niż **7 m** (było do 4,5 m) – (zgłoszenie),
- » **wolno stojących parterowych budynków gospodarczych**, garaży, **wiat** lub przydomowych ganków i oranżerii o pow. zabudowy do **35 m²**, przy czym łączna liczba nie może przekraczać dwóch na każde **500 m²** działki (dodano wiaty) – (zgłoszenie),
- » **zjazdów z dróg krajowych i wojewódzkich** oraz **zatk parkingowych** na tych drogach – (zgłoszenie),
- » **zjazdów z dróg powiatowych i gminnych** oraz **zatk parkingowych** na tych drogach – (bez zgłoszenia),
- » **przepustów o średnicy do 1000 mm** (bez zgłoszenia)!
- » **tyczasowych obiektów budowlanych**, niepołączonych trwale z gruntem i przewidzianych do rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce w określonym terminie określonym w zgłoszeniu, ale nie później niż przed upływem **180 dni** od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu (było 120 dni) – (zgłoszenie),
- » instalacji **elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, klimatyzacyjnych** i telekomunikacyjnych **wewnątrz użytkowanego budynku** (dodano klimatyzację i ważne dookreślenie **wewnątrz użytkowanego budynku**) – (bez zgłoszenia) !?
- » **przebudowa budynków innych niż wymienione w art. 29 ust. 1**, z wyłączeniem ich **przegród zewnętrznych** oraz **elementów konstrukcyjnych**, a także z wyłączeniem budynków, których projekty budowlane **wymagają uzgodnienia** pod względem ochrony przeciwpożarowej – (bez zgłoszenia),

» **przebudowa przegród zewnętrznych** oraz **elementów konstrukcyjnych budynków mieszkalnych jednorodzinnych**, o ile nie prowadzi ona do zwiększenia dotychczasowego obszaru oddziaływania tych budynków – (zgłoszenie),

Uwaga: Zgodnie ze zmienionym **art. 30 ust. 5 PB – zgłoszenia** należy dokonać **przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych**. Jeżeli, **organ administracji architektoniczno-budowlanej w ciągu 21 dni nie wniesie sprzeciwu** (było 30 dni) – **można przystąpić do wykonywania robót budowlanych**.

Organ administracji architektoniczno-budowlanej **może z urzędu, przed upływem w/w terminu, wydać zaświadczenie o braku sprzeciwu**, które uprawnia inwestora do rozpoczęcia robót budowlanych.

W zasadzie w każdym rozdziale ustawy **Prawo budowlane** zmieniono – **uściślono** dotychczasowe pojęcie „**właściwy organ**” poprzez zastąpienie wg przypisanej im **właściwości** **pojęciami:**

- » „organ administracji architektoniczno-budowlanej” czy
- » „organ nadzoru budowlanego”

Ustawą z dnia 16 grudnia 2016 r. zmieniono brzmienie **art. 36a ust. 5**, wskazując **odstąpienia istotne** od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę.

Dodano bardzo ważny **ust. 5a** w **art. 36a**, który ustanawia że:

Nie jest istotnym odstępniem od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę **zmiana: wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego niebędącego obiektem liniowym, jeżeli odstępnie łącznie spełnia następujące warunki:**

1. **nie przekracza 2% wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego** określonych w projekcie budowlanym;
2. **nie zwiększa obszaru oddziaływania obiektu;**
3. **nie mieści się w zakresie odstępstw określonych w art. 36a ust. 5 pkt 3-6**, z wyjątkiem odstępstw od projektowanych warunków ochrony przeciwpożarowej, **jeżeli odstępstwo zostało uzgodnione z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych;**
4. **nie narusza przepisów techniczno-budowlanych.**

Dodano również nowy **art. 37a**, który **zezwała inwestorowi**, przed upływem **180 dni** od dnia rozpoczęcia budowy obiektu tymczasowego określonego w zgłoszeniu, na **złożenie wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę tego tymczasowego obiektu budowlanego** (o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 12 PB).

mgr inż. WIESŁAW BOCHEŃCZYK

KODEKS URBANISTYCZNO-BUDOWLANY W TYM ROKU W SEJMIE

– Zakończyliśmy konsultacje publiczne projektu kodeksu urbanistyczno-budowlanego. Prezentujemy rozstrzygnięcia dotyczące opinii nadesłanych i przekazanych podczas regionalnych spotkań – mówi Tomasz Żuchowski, wiceminister infrastruktury i budownictwa podczas Forum Gospodarczego Budownictwa i Architektury, które odbyło się 8 lutego 2017 r. w ramach targów BUDMA 2017 w Poznaniu.

Podczas prezentacji i dyskusji branżowej w ramach I Forum Gospodarczego Budownictwa i Architektury wiceminister Tomasz Żuchowski przypomniał harmonogram najbliższych prac nad kodeksem i najważniejsze założenia projektu. Zapowiedział, że MIB opublikuje nową wersję kodeksu jeszcze w pierwszym kwartale br., zaś w kwietniu – przepisy wprowadzające kodeks i projekty ustaw okółkodeksowych.

– W lipcu chcemy skierować wszystkie projekty aktów prawnych do Sejmu RP – podsumował T. Żuchowski.

W nowej redakcji kodeksu elastyczne inwestowanie mają zapewnić obszary zorganizowanego inwestowania (OZI). OZI mają umożliwić realizowanie dużych przedsięwzięć, wymagających koordynacji prac na etapie planowania przestrzennego, urbanistyki oraz realizacji inwestycji.

– Takie obszary są niezbędne, żeby mieć dziś szerszą możliwość inwestowania. Dzięki nim nie trzeba będzie już zmieniać całego planu w sytuacji, gdy pojawi się inwestor. Samorządy będą elastyczne – mówi T. Żuchowski.

Grunty zabezpieczone w planach jako OZI mają czekać na firmy czy ich konsorcja, z którymi następnie zawierane mają być umowy urbanistyczne. Na ich mocy obszary zintegrowanego inwestowania mają być zabudowywane – szybciej i prościej niż w normalnym trybie i pod konkretne potrzeby zainteresowanego budową biznesu. Będą to więc swego rodzaju quasi-specjalne strefy ekonomiczne.

Nowa wersja kodeksu zmodyfikuje również zasadę, zgodnie z którą stroną w postępowaniach dotyczących zgody inwestycyjnej na terenie posiadającym plan jest wyłącznie inwestor. Zgodnie z obecnymi założeniami stroną postępowania na terenach zaplanowanych będzie tylko inwestor, gdy planowana budowa będzie dotyczyć najprostszyc

inwestycji (np. budynku gospodarczego do 35 m²).

Bezpośredni sąsiedzi będą natomiast stroną postępowania zawsze wtedy, gdy za ich plotem wznoszone będą większe inwestycje, np. budynki wielorodzinne.

Ministerstwo chce też przywrócić zawód urbanisty. Kilka lat temu został on zderegulowany, a samorząd rozwiązany.

– Problem smogu oraz zabudowywania korytarzy powietrznych w miastach, dzięki którym w wielkich aglomeracjach odbywa się przepływ powietrza, pokazuje, jak bardzo brakuje dobrych urbanistów. Trzeba to zmienić. Miejscowe plany i decyzje powinny opracowywać osoby o odpowiedniej wiedzy – uważa wiceminister Tomasz Żuchowski.

Przedstawiając projekt T. Żuchowski podkreślił, że prawo zabudowy nie jest elementem prawa własności. Wolność budowlana jest rozumiana w kodeksie w taki sposób, że każdy może realizować inwestycję zgodnie z przepisami miejscowymi, z poszanowaniem interesów osób trzecich. Inwestowanie poza planem miejscowym wypełnia luki w zabudowie. Kodeks wprowadza uczciwe, przewidywalne zasady finansowania urbanizacji i dostosowanie procedur do „ciężaru gatunkowego” inwestycji. Inwestycje publiczne otrzymają w kodeksie zachowanie dotychczasowej sprawności, przy większym poszanowaniu ładu przestrzennego i społeczności lokalnych.

Wiceminister T. Żuchowski podkreślił, że projekt kodeksu trafi do parlamentu łącznie z projektem ustawy wprowadzającej i przygotowanymi projektami podstawowych aktów wykonawczych. Może to nastąpić w lipcu 2017 r.

Głównymi celami kodeksu są:

- skrócenie i usprawnienie procesu inwestycyjno-budowlanego, w tym likwidacja zbędnych procedur dla najprostszyc
- przywrócenie i zapewnienie efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz wzmocnienie partycypacji społecznej w podejmowaniu rozstrzygnięć przestrzennych na wszystkich poziomach planowania, aby przypadki działań niezgodnych z interesem społeczności lokalnej należały do rzadkości;
- efektywny i transparentny proces lokalizacji i realizacji inwestycji publicznych.

(Opr. na podst. materiałów Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa)

BIBLIOTECZKA INŻYNIERA

LOW ENERGY AND PASSIVE BUILDINGS

Wydawca: Grupa Medium. Rok wydania: 2017. Wydanie pierwsze. Autorki: Magdalena Grudzińska, Anna Ostańska i Anna Życzyńska. Wersja angielska.

„W książce podano standardy budynków energooszczędnych i pasywnych energetycznie. Przedstawiono wiele ciekawych i nowoczesnych rozwiązań, związanych ze zmniejszeniem zapotrzebowania budynków na energię, bazujących na koncepcji ustalonej kolejności działań. W pierwszej kolejności pokazano działania ograniczające zapotrzebowanie na ciepło przez zmniejszenie strat i maksymalne wykorzystanie zysków. A następnie działania, które efektywnie wykorzystują lokalne odnawialne źródła energii.

W opracowaniu kompleksowo ujęto: rozwiązania architektoniczne w zakresie usytuowania budynku, jego kształtu i rozkładu w nim pomieszczeń; rozwiązania konstrukcyjne i materiałowe przegród budynku, w tym specjalnych przegród budynku, stosowanych do pozyskiwania ciepła od promieniowania słonecznego; podstawowe połączenia i węzły konstrukcyjne w obudowie; systemy techniczne, w szczególności oparte na odnawialnych źródłach energii oraz charakteryzujące się zmniejszonymi stratami poprzez, np. odzysk ciepła.

Podano również szczegółowy opis wybranych realizacji tego standardu w budynkach mieszkalnych i niemieskalnych różnych typów oraz przykład kompleksowej termomodernizacji.

Prezentowane w pracy metody oraz wyniki i informacje są aktualne i niezmiernie ważne z uwagi na zakres niezbędnych kompetencji, jakie powinni posiadać współcześni uczestnicy procesu budowlanego, a w szczególności projektanci i wykonawcy budowlani. Wiedza ta przyda się także deweloperom, zarządcom, pośrednikom i wyceniającym nieruchomości.

(Na podstawie recenzji dr inż. Roberta Geryło)

NOWOCZESNY PORTAL PIIB Z BEZPŁATNYMI USŁUGAMI DLA KAŻDEGO CZŁONKA IZBY!

Polska Izba Inżynierów Budownictwa uruchomiła na początku 2017 r. nowy portal PIIB z dostępem do usług przydatnych dla każdego członka izby. Zmianie uległy niemalże wszystkie elementy systemu, począwszy od podsystemu zarządzania treścią do zmiany szaty graficznej i układu funkcjonalnego włącznie.

Przyczyną do wprowadzenia nowej wersji portalu było udostępnienie członkom izby nowoczesnych rozwiązań w atrakcyjnej formie graficznej zbliżonej do powszechnie znanych rozwiązań stosowanych w urządzeniach mobilnych.

Obecnie jest to pierwsza edycja nowego portalu PIIB z uruchomionymi nowymi usługami umożliwiającymi członkom m.in.:

- » Zapisywanie się na szkolenia organizowane przez swoje macierzyste okręgowe izby.
- » Każdy z członków po zalogowaniu się do portalu może sprawdzić stan swoich bieżących rozliczeń z izbą oraz opłat na obowiązkowe ubezpieczenie OC.
- » Oprócz bieżących rozliczeń użytkownik ma również możliwość sprawdzenia kilkuletniej historii dokonywanych wpłat na rzecz izby.

Ponadto dotychczasowych użytkowników portalu ucieszy informacja, że PIIB przedłużyła bezpłatny dostęp do usług oferowanych przez firmy zewnętrzne. Obecnie są to następujące usługi:

SERWIS BUDOWLANY

Serwis Budowlany jest publikacją elektroniczną prezentującą w przyjazny dla użytkownika sposób informacje z dziedziny prawa budowlanego, planowania i zagospodarowania przestrzennego, prawa nieruchomości i prawa mieszkaniowego oraz wybrane elementy z zakresu prawa zamówień publicznych.

SERWIS BHP

Serwis jest publikacją, która pozwala na rozwiązywanie problemów ze stosowaniem przepisów BHP. Zawiera akty prawne

z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, prawa pracy oraz przepisów właściwych dla odpowiednich gałęzi gospodarki i rodzajów prac, m.in. budownictwa. Serwis zawiera także komentarze eksperckie z podaniem praktycznych przykładów oraz rozwiązań, jakie mogą być zastosowane przez specjalistę w danej sytuacji.

SERWIS PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA

Prawo Ochrony Środowiska to zaprezentowane w przyjazny sposób informacje z zakresu ochrony środowiska.

Publikacja zawiera prawie 3500 ujednoliconych tekstów aktów prawnych z zakresu:

- » ochrony zasobów środowiska,
- » dostępu do informacji o środowisku,
- » programów ochrony środowiska,
- » gospodarki odpadami,
- » ochrony środowiska w działalności inwestycyjnej,
- » przeciwdziałania nadzwyczajnym zagrożeniom środowiska,
- » samorządu terytorialnego, organów i instytucji wykonujących zadania z zakresu ochrony środowiska,
- » przepisów o ochronie środowiska w Unii Europejskiej.

e-SEKOCENBUD

e-SEKOCENBUD jest elektroniczną publikacją cenowych baz cen materiałów, sprzętu budowlanego, wyposażenia i urządzeń oraz archiwalnych cen robót i obiektów budowlanych. Oprócz baz cenowych w portalu znajduje się „BAZA WIEDZY”, gdzie umieszczono informacje o nowościach technicznych, aktualizacjach prawnych dotyczących branży budowlanej wraz z interpretacjami, porady ekspertów w dziedzinie kosztorysowania, a także wybrane artykuły z prasy branżowej.

e-BISTYP

Publikacja umożliwia dostęp do bazy cen związanych z rynkiem budowlanym. Podzielona jest na sześć grup cenowych dotyczących: Inwestycji; Remontów; Dróg; Kolei i tramwajów; Materiałów Budowlanych, Instalacyjnych i Elektrycznych oraz Maszyn i Urządzeń. Dodatkowo usługa e-Bistyp zawiera zagadnienia dotyczące procesu budowlanego oraz akty prawne je regulujące.

BIBLIOTEKA NORM BUDOWLANYCH PKN

Dostęp on-line do zbioru aktualnych i wycofanych Polskich Norm (PN) określonych przez wyróżniki ICS 91 Budownictwo i materiały budowlane, ICS 93 Inżynieria lądowa i wodna oraz Polskich Norm zharmonizowanych do dyrektywy 89/106/EWG (materiały budowlane).

ADAM KUŚMIERCZYK
Krajowe Biuro PIIB

Złota Kielnia 2015

Najlepsze inwestycje nagrodzone

8 grudnia 2016 r. odbyła się gala finałowa XIV edycji konkursu „Złota Kielnia” Budowa Roku 2015 organizowanego przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Lublin. Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa sprawowała patronat nad konkursem.

Na galę, która odbyła się w Lubelskim Centrum Konferencyjnym w Lublinie licznie przybyli zaproszeni goście oraz uczestnicy konkursu. Swoją obecnością uroczystość zaszczylicy m.in. Krzysztof Grabczuk, wicemarszałek Województwa Lubelskiego, Andrzej Gutkowski, wiceprezydent miasta Rzeszów, Andrzej Gumieniczek zastępca dyrektora Wydziału Infrastruktury Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego, Dariusz Balwierz, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Lublinie, Joanna Gieroba, wiceprezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i zastępca przewodniczącego LOIIB, Marcei Niezgodza, dyrektor Lubelskiej Agencji Wspierania Przedsiębiorczości w Lublinie, Ryszard Montusiewicz, dyrektor TVP S.A. Oddział w Lublinie, Janusz Kobyłański, wiceprezes Zarządu Rady NOT w Lublinie, Bartłomiej Kożuchowski, prezes SARP O/Lublin, Mariusz Filipek z Kancelarii Prawnej Filipek & Kamiński Spółka Komandytowa w Lublinie, Joanna Bartoszek z firmy Higienika Lublin, Jarosław Mądro z Politechniki Lubelskiej, Bartłomiej Orzechowski, zastępca kanclerza Uniwersytetu Przyrodniczego, Piotr Szkołut z KUL, Małgorzata Łobodzińska reprezentująca Uniwersytet Medyczny w Lublinie.

Przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Lublin Wiktor Dziubiński witając wszystkich przybyłych podkreślił, że podczas dotychczasowych edycji konkursu oceniono około 120 inwestycji o różnym przeznaczeniu i o różnych gabarytach, a sam konkurs na stałe wpisał się w kalendarz budowlanych wydarzeń województwa Lubelskiego i kraju. Minutą ciszy uczczono pamięć Stanisława Bicza, członka Komitetu Organizacyjnego Konkursu, który zmarł.

– Nasz konkurs ma służyć i służy pokazywaniu wyróżniających się pod względem technicznym, organizacyjnym i ekonomicznym obiektów. Promujemy wysokie standardy wykonania, jakość, nowoczesność oraz właściwą organizację inwestycji budowlanych – zaakcentował W. Dziubiński.

Do XIV edycji konkursu „Złota Kielnia” Budowa Roku 2015 można było zgłaszać budynki, które powstały od końca czerwca 2014 roku do końca maja 2016 roku. Konkurs swym zasięgiem objął obiekty zrealizowane na terenie województwa lubelskiego oraz powstałe w kraju, wybudowane przez lubelskie firmy.

Przewodniczący PIZTB Oddział Lublin zauważył także, że z roku na roku organizatorzy konkursu obserwują wzrost wymagań stawianych obiektom budowlanym i poprawę ich standardów. W XIV edycji konkursu „Złota Kielnia” Budowa Roku nagrodzono 7 inwestycji, wśród których znalazły się m.in. budynki mieszkalne, zespoły oświatowe, drogi gminne i obiekty znajdujące się

na terenie ogrodu zoologicznego. Statuetki „Złotej Kielni” odebrali inwestorzy, architekci, projektanci i wykonawcy. Tegoroczni laureaci byli oceniani przez profesjonalną komisję, w skład której weszli reprezentanci środowiska budowlanego, na co dzień zajmujący się tą branżą. Przewodnicząca Sądu Konkursowego Maria Balawejder-Kantor zauważyła, że trzeba pokazywać i nagradzać najlepszych, aby inspirować i dawać innym przykład do działania.

Znaczenie i prestiż konkursu „Złota Kielnia” Budowa Roku 2015 w swoich wystąpieniach podkreślali także uczestniczący w gali przedstawiciele władz wojewódzkich i lokalnych. Na koniec uroczystości wystąpił chór Zespołu Pieśni i Tańca „Jawor” Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Lublinie był głównym organizatorem konkursu „Złota Kielnia” Budowa Roku przy współpracy Stowarzyszenia Architektów Polskich Oddział Lublin. Patronat nad konkursem sprawowali: Wojewoda Lubelski, Marszałek Województwa Lubelskiego, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego, Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, Politechnika Lubelska, Telewizja Polska S.A. Oddział w Lublinie oraz Radio Lublin S.A.

(RED.)

LAUREACI XIV EDYCJI KONKURSU „ZŁOTA KIELNIA” BUDOWA ROKU 2015

KATEGORIA BUDOWNICTWO MIESZKANIOWE

I miejsce

Budynek mieszkalny wielorodzinny z mieszkaniami na wynajem w Krasnymstawie
ul. Piłsudskiego 64, Krasnystaw

KATEGORIA BUDOWNICTWO INŻYNIERYJNE

I miejsce

Droga od ulicy Załęskiej do ulicy Lubelskiej wraz z budową mostu na rzece Wisłok w Rzeszowie

KATEGORIA BUDOWNICTWO SPORTOWE I REKREACYJNE

I miejsce

Park Papieski w Rzeszowie u zbiegu alei Władysława Sikorskiego i alei Armii Krajowej w Rzeszowie

KATEGORIA BUDOWNICTWO UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ

I miejsce

Zespół Oświatowy w Rzeszowie przy ulicy Błogosławionej Karoliny 21, Rzeszów

KATEGORIA ROZBUDOWA I PRZEBUDOWA

I miejsce

Pawilon dla tapira, hipopotama karłowatego i kapibary z wybiegami ziemnymi i stawami kaskadowymi oraz trzy pawilony zimowe ze stawami dla ptactwa wodnego wraz z aranżacją i infrastrukturą zewnętrzną na terenie Ogrodu Zoologicznego w Zamościu przy ulicy Szczepczeskiej 12, Zamość

KATEGORIA BUDOWNICTWO DROGOWE

I miejsce

Publiczne drogi gminne KD-G, 1KD-Z, 2KD-Z i 2KD-L w Rzeszowie

KATEGORIA ZASTOSOWANIE NOWYCH TECHNOLOGII

I miejsce

Lubelskie Centrum Konferencyjne w Lublinie przy ul. Artura Grottgera 2, Lublin

NOWA INWESTYCJA – NOWE MOŻLIWOŚCI – NOWE MIASTO ZAMOŚĆ

Miasto Zamość rozpoczęło 2017 rok dobrą nowiną dla mieszkańców, informując 5 stycznia br. o uzyskaniu dofinansowania ze środków unijnych na przebudowę drogi krajowej nr 74 od al. 1 Maja (most na Łabuńce), przez ul. Dzieci Zamojszczyzny aż do granic miasta na końcu ulicy Szczembrzeskiej, zwanej potocznie wewnętrzną obwodnicą miasta Zamość.

8 lutego br. Wojewoda Lubelski Przemysław Czarnek i Prezydent Zamościa Andrzej Wnuk wzięli udział w uroczystym podpisaniu umowy kierującej środkami z programu Infrastruktura i Środowisko 2014–2020 na budowę obwodnicy Zamościa. Przebudowa ciągu głównego drogi krajowej o długości 4,7 km została sklasyfikowana na bardzo wysokim 4 miejscu w ogólnopolskim konkursie organizowanym przez Centrum Unijnych Projektów Transportowych w programie „4.2 Zwiększenie dostępności transportowej ośrodków miejskich leżących poza siecią drogową TEN-T i odciążenie miast od nadmiernego ruchu drogowego”. Tym samym miasto Zamość uzyskało 85% dofinansowania wartości całej inwestycji, która jest pełna nowoczesnych rozwiązań z dziedziny ochrony środowiska, jak również bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Warto przypomnieć, iż Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko (POLiŚ) został przygotowany na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, jak również innych funduszy. Cel główny POLiŚ wynika z jednego z trzech priorytetów Strategii Europa 2020, jakim jest wzrost zrównoważony rozumiany jako wspieranie gospodarki efektywniej korzystającej z zasobów,

bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej, w której cele środowiskowe są dopełnione działaniami na rzecz spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

Bezpieczeństwa wszystkich uczestników ruchu drogowego

Wracając do planowanej inwestycji, na pierwszy rzut obywatelskiego oka można byłoby stwierdzić, iż przebudowa drogi krajowej nr 74 od al. 1 Maja (most na Łabuńce) przez ul. Dzieci Zamojszczyzny aż do granic miasta na końcu ulicy Szczembrzeskiej jest zbyt duża. Nic bardziej mylnego, ponieważ ten odcinek nie odpowiada wymaganiom, jakie w dobie dynamicznych zmian natężenia ruchu oraz bezpieczeństwa wszystkich uczestników ruchu drogowego, są stawiane takim ciągom transportowym, jakim jest droga krajowa nr 74.

Aby zwiększyć bezpieczeństwo ruchu oraz zwiększyć przepustowość skrzyżowań na etapie koncepcji projektant zaproponował rozwiązanie polegające na wykonaniu dwujezdniowej jezdni oddzielonej pasem zieleni od mostu nad rzeką Łabuńką do granicy miasta Zamość. Takie rozwiązanie eliminuje przede wszystkim możliwość zderzenia czołowego, wprowadza segregację ruchu pojazdów oraz zwiększa płynność całego ciągu drogi krajowej. W celu znacznej zmiany w poprawie bezpieczeństwa ruchu, po wcześniejszej analizie wypadkowości, zaprojektowano przebudowę istniejących skrzyżowań typu zwykłego na typ rondo. Zaplanowano trzy nowe ronda oraz przebudowę istniejącej wyspy centralnej na skrzyżowaniu ulic: Dzieci Zamojszczyzny, Śląskiej i Szczembrzeskiej. Pierwsze skrzyżowanie, na którym będzie zaprojektowane rondo to skrzyżowanie ulic: Dzieci Zamojszczyzny, Braterstwa Broni i al. 1 Maja. Drugie to skrzyżowanie ulic: Dzieci Zamojszczyzny, Włociańskiej i Stefana Okrzei. Trzecie to skrzyżowanie ulic: Dzieci Zamojszczyzny i Sadowej.

Rys. nr 1. Przebudowa istniejącej wyspy centralnej na skrzyżowaniu ulic: Dzieci Zamojszczyzny, Śląskiej i Szczembrzeskiej na rondo

XVI edycja konkursu „O Kryształową Cegłę”

9 grudnia 2016 r. w Filharmonii Lubelskiej odbyła się uroczysta gala XVI edycji Konkursu DOM 2016 „O Kryształową Cegłę” – na najlepszą inwestycję budowlaną po obu stronach wschodniej granicy Unii Europejskiej, na Szlaku Słońca i Śniegu. Organizacją przedsięwzięcia zajmuje się Polskie Towarzystwo Mieszkaniowe Lublin. Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa była współorganizatorem.

Głównym celem Konkursu DOM 2016 „O Kryształową Cegłę” – na najlepszą inwestycję budowlaną po obu stronach wschodniej granicy Unii Europejskiej, na Szlaku Słońca i Śniegu jest pobudzenie aktywności ekonomicznej, gospodarczej i obywatelskiej regionów Europy Wschodniej poprzez promowanie i dokumentowanie działań w zakresie rozwoju regionalnej infrastruktury, budownictwa i architektury. Przyczynia się to do poprawy jakości i estetyki budowli, a także do przywracania miastom ich dawnej świetności dla zachowania europejskiego dziedzictwa kulturowego, poprzez m.in. wdrażanie prorozwojowej polityki mieszkaniowej i budowlanej na rzecz regionów po obu stronach wschodniej granicy Unii Europejskiej, wspieranie i popularyzację inicjatyw na rzecz rewitalizacji, modernizacji i adaptacji do współczesnych potrzeb obiektów zabytkowych i przemysłowych, wdrażanie i promowanie innowacyjnych rozwiązań technologicznych związanych z budownictwem energooszczędnym, upowszechniającym odnawialne źródła energii.

W dotychczasowych XV edycjach konkursu rywalizowało ze sobą ponad 800 inwestycji budowlanych, zrealizowanych w przygranicznych regionach Polski, Ukrainy, Białorusi, Litwy, Słowacji. Przez lata konkurs stał się jednym z największych przeglądów dokonań architektonicznych, inżynierskich i konserwatorskich w Europie Wschodniej, a Statuetka Kryształowej Cegły postrzegana jest w środowisku inwestycyjnym jako wyraz uznania i szczególna forma rekomendacji.

W XVI edycji konkursu udział wzięło 39 obiektów z Polski, Białorusi i Ukrainy. Powołana Międzynarodowa Kapituła (składająca się z przedstawicieli Polski, Ukrainy i Białorusi) pod przewodnictwem Elżbiety Mąciak, oceniała obiekty w dziesięciu kategoriach. Były to: Obiekty Oświatowe; Obiekty Użyteczności Publicznej, Budynki Mieszkalne; Budynki Mieszkalno-Usługowe; Obiekty Sportowo-Rekreacyjne; Przestrzenie Publiczne; Obiekty Zdrowia; Zespoły i Obiekty Mieszkaniowe na Terenach Rewitalizowanych; Rewaloryzacja Obiektów Zabytkowych; Partnerstwo dla natury – Ekoinwestycje – ochrona ziemi, powietrza i wody.

W uroczystej gali podsumowującej XVI edycję konkursu uczestniczyli m.in. konsulowie, marszałkowie, prezydenci, merowie, burmistrzowie, wójtowie i wielu innych przedstawicieli władz rządowych i samorządowych z Polski, Ukrainy i Białorusi. Równie godnie i licznie reprezentowana była branża budowlano-inwestorska, włącznie z szefami znanych pracowni projektowych, biur deweloperskich, największych firm i koncernów wykonawczych. Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentowali: Zbigniew Mitura, skarbnik, Jan Ludwik Ziółek, sekretarz i Władysław Król, przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego LOIIB.

Głównym organizatorem konkursu jest Polskie Towarzystwo Mieszkaniowe Lublin, a współorganizatorami – Urząd Marszałkowski, Województwo Lubelskie i Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. Natomiast partnerami są liczni przedstawiciele władz rządowych i samorządowych, administracji budowlanej, ochrony środowiska, uczelni technicznych, branżowych organizacji i stowarzyszeń z miast i regionów Polski, Białorusi i Ukrainy.

Prezentujemy laureatów I miejsca Konkursu DOM 2016 „O Kryształową Cegłę” – na najlepszą inwestycję budowlaną po obu stronach wschodniej granicy Unii Europejskiej, na Szlaku Słońca i Śniegu. Pełna lista oraz galeria laureatów znajduje się na stronie internetowej PTM Lublin: www.ptm.lublin.pl

Fot. FOTOKOALA MARCIN BARAŃSKI

Laureaci I miejsca konkursu „O Kryształową Cegłę” w poszczególnych kategoriach

OBIEKTY OŚWIATOWE

I miejsce – Kryształowa Cegła: Centrum Edukacyjne Przedszkole, Żłobek, ul. Lwowska 19, Zamość

OBIEKTY UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ

I miejsce – Kryształowa Cegła: Centrum Wystawienniczo-Kongresowe Województwa Podkarpackiego, 36-002 Jasionka 953

I miejsce – Kryształowa Cegła: Lubelskie Centrum Konferencyjne w Lublinie, ul. Artura Grottgera 2, Lublin

BUDYNKI MIESZKALNE

I miejsce – Kryształowa Cegła: Budynki Mieszkalne, ul. Miłosza 3, Elk

BUDYNKI MIESZKALNO-USŁUGOWE

I miejsce – Kryształowa Cegła: Budynek Mieszkalno-Usługowy „Kamienica pod 7”, ul. 3 Maja 7, Lublin

OBIEKTY SPORTOWO-REKREACYJNE

I miejsce – Kryształowa Cegła: Pińska Akademia Piłki Nożnej „Tęcza”, ul. Słoneczna 61, Pińsk – Białoruś

PRZESTRZENIE PUBLICZNE

I miejsce – Kryształowa Cegła: Park Rekreacji ZOOM NATURY w Janowie Lubelskim, ul. Świerdzowa 41, Janów Lubelski

OBIEKTY ZDROWIA

I miejsce – Kryształowa Cegła: Budynek z częścią noclegową regionalnego brzeskiego centrum rehabilitacji medycznej dla dzieci z chorobami neuropsychiatrycznymi „Tonus”, ul. Leningradzka 19, Brześć – Białoruś

REWALORYZACJA OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

I miejsce – Kryształowa Cegła: Zespół Hotelowo-Wypoczynkowo-Konferencyjny „Hotel Loft 1898”, ul. Pułaskiego 24K, Suwałki

PARTNERSTWO DLA NATURY – EKOINWESTYCJE – OCHRONA ZIEMI, POWIETRZA I WODY

Nagroda Specjalna – Elektrociepłownia Megatem EC-Lublin Sp. z o. o., ul. Mełgiewska 7-9, Lublin

Nagroda Specjalna – Kompleks farm fotowoltaicznych w Korolówce Kolonii, woj. lubelskie

Nagroda Specjalna – Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii szansą na poprawę jakości środowiska naturalnego zrealizowanej na terenie gminy Chełm, Gmina Chełm

MOSTY MIAST SZKOCJI, WALII I IRLANDII

Mosty są dowodem na to, że ludzkości zawsze nieobca była technika i stałe jej doskonalenie. Dowodem tego mogą być mosty Szkocji, Walii i Irlandii. Budowane w różnych okresach dziejowych, od tych najdawniejszych do współczesnych, charakteryzują się nie tylko ciekawymi rozwiązaniami konstrukcyjnymi, ale przede wszystkim funkcjonalnością i trwałością. O nich oraz ich wybitnych twórcach jest ten artykuł.

Most Union Bridge na rzece Tweed – Szkocja

W roku 1820 na rzece Tweed został wybudowany jeden z pierwszych wiszących mostów łańcuchowych, który był mostem granicznym łączącym Anglię ze Szkocją. Jego budowniczym był kapitan żeglugi Sir Samuel Brown, który w trakcie budowy postanowił opatentować konstrukcję żelaznych łańcuchów z prętów oczkowych jako lin nośnych. Należy tu jednak wspomnieć, że już wcześniej, bo w roku 1808 inny konstruktor mostów, a był nim Ameliusz James Finley, opracował nieco inny, ale kompletny system ówczesnych wiszących mostów łańcuchowych.

Gdy pod koniec roku 1820 przekazano do eksploatacji most Union Bridge to był on najdłuższym mostem wiszącym wykonanym z żelaza kutego i miał długość 137 m. Był też pierwszym mostem tego typu dopuszczonym do przejazdu samochodów w Wielkiej Brytanii.

Fot. 1. Most Union Bridge

Most w miejscowości Conwy nad rzeką Conwy – Walia

W roku 1782 na zaproszenie władz Londynu, przybył do miasta budowniczy mostów – Thomas Telford. Zastąpiła bowiem pilna potrzeba budowy dużego mostu nad cieśniną Menai w Walii. Po przeprowadzeniu wielu rozmów z T. Telfordem i zapoznaniu się z jego dotychczasowymi osiągnięciami, nie od razu powierzono mu budowę tego dużego mostu, lecz zlecono mu najpierw budowę znacznie mniejszego mostu wiszącego nad rzeką Conwy, chcąc sprawdzić

jego wiedzę. Przeszło tego mostu miało rozpiętość 99,7 m. Dźwigar główny mostu został zawieszony na dziesięciu – w dwóch grupach po pięć – łańcuchach, ale już wykonanych z żelaza zgrzewnego. Łańcuchy zostały zawieszane na pylonach zwieńczonych blankami, które nawiązywały do stojącego w pobliżu zamku obronnego o nazwie tak, jak miasto Conwy. Most ten będąc dojazdowym do bram zamku, był mostem zwodzonym. Jego budowa została zakończona w roku 1826.

Fot. 2. Most w Conwy nad rzeką Conwy

Należy też wspomnieć, że zamek Conwy był wówczas uważany za największą fortyfikację średniowiecznej Europy. Obecnie most i dobrze zachowane mury zamku są odwiedzane przez licznych turystów. Z najwyższego punktu zamku roztacza się piękny widok na rzekę oraz Zatokę Liverpoolską i sąsiadujący most kolejowy, wybudowany przez Roberta Stephensona, najwybitniejszego budowniczego mostów Anglii.

Most Menai Strait Bridge w Bangor – Walia

Miejscowość Bangor leży nad cieśniną Menai, która oddziela wyspę Anglesey od stałego lądu. W miejscowości tej na stromych brzegach wąskiej i skalistej cieśniny, Thomas Telford, po sukcesie, jaki odniósł przy budowie mostu Conwy, postanowił zbudować wielki most wiszący. T. Telford przystępując do jego budowy spotkał się jednak z dużym oporem właścicieli promów, którzy widząc, że stracą dotychczasową pracę, utrudniali rozpoczęcie budowy, nawet znacznie obniżając dotychczasowe stawki przewozowe.

Po pokonaniu tych trudności Telford, rozpoczynając tak poważną i odpowiedzialną, a przy tym bardzo skomplikowaną konstrukcyjnie budowę mostu wiszącego, opierał się przede wszystkim na wcześniej zdobytym doświadczeniu. Decyzje podejmowane przy montażu konstrukcji nośnej, jak i elementów drugorzędnych, były szczególnie analizowane. Wynikało to z tego, że jeszcze wówczas Telford miał niewystarczającą wiedzę z zakresu statyki i wytrzymałości materiałów.

Trzeba dodać, że pierwsza książka dotycząca statyki „*Résumé de leçons sur l'application de la mécanique*” wydana została rok po zakończeniu budowy mostu Menai. Dlatego też, każda zdobyta dodatkowo informacja była dla Telforda na przysłowiową wagę złota. Zdając sobie sprawę z tak dużej odpowiedzialności podczas budowy mostu, każdy fragment ciężnego łańcucha jako podstawowego elementu nośnego, był wielokrotnie badany i zabezpieczany.

Łańcuchy podtrzymujące pomost wspierały się na potężnych wieżach (pylonach) i były na końcach zakotwione w specjalnych komorach wypełnionych maszynowymi ramami z żelaza lanego. Zachował się też opis stwierdzający, że podczas wciągania pierwszego łańcucha przyglądały się temu tysiące gapiów. Czas wciągnięcia jednego łańcucha na pylon przez 150 robotników trwał 95 minut. Zachowały się też opisy mówiące, że łańcuchy żelazne zabezpieczano przed korozją mieszanką na bazie czerwonego wina. Jednak tu stawiam znak zapytania, czy wino użyto do ochrony żelaza, czy też wzniesiono nim toast za pomyslność tych trudnych robót, a może był to toast za odważnych dwóch robotników, którzy po zawieszeniu pierwszego ciężkiego przeszli po nim na drugi brzeg nad ponad 40 metrową przepaścią, lub też po wbiściu ostatniego symbolicznego nita w dniu 9 sierpnia 1825 r. Za pierwszym warunkiem ochrony żelaza przemawiają jednak fragmenty zachowanego wiersza:

*Wtedy go usłyszałem, gdy właśnie
Skończyłem mój projekt,
Zachowaj Most Menai od rdzy,
Nurzając go w winie.*

Zakończenie budowy mostu uczczono równie wspaniałą, jak most uroczystością. Po odegraniu hymnu narodowego, T. Telford przyjął defiladę „żołnierzy techniki”

uformowanych na tę uroczystość ze swoich kilkuset robotników. Świątowano powstanie jednej z największych, najbardziej imponujących konstrukcji tego czasu, jednego z symboli wieku epoki żelaza. Całkowita długość mostu wyniosła 521 m, a przeszło wiszące miało długość 176 m. Wysokość pomostu nad lustrem wody – 36,5 m. Pierwszy pojazd, a był nim dylizans pocztowy z Londynu do Holyhead przejechał 30 stycznia 1828 r. i czas przejazdu skrócił się z 36 do 24 godzin, a obecnie zajmuje 5,5 godziny. Z uwagi na wzrastający ruch drogowy i jego ciężkość, w latach 1938–1941 wzmocniono pylony, a łańcuchy żelazne zastąpiono stalowymi. Należy jednak wspomnieć, że ten

jak i w zakresie budowy okrętów, uzyskując w obu tych dziedzinach światowej miary osiągnięcia. Swą karierę zawodową zaczął jednak od szyn i parowozów. Start miał ułatwiony, gdyż terminował u swego ojca, który od ostatnich lat XVIII wieku budował kanały, tunele i mosty na terenie całej Anglii i który do ostatnich lat swego życia działał z inżynierskim zapalem. Te cechy przejął po nim syn – Isambard Kingdom Brunel.

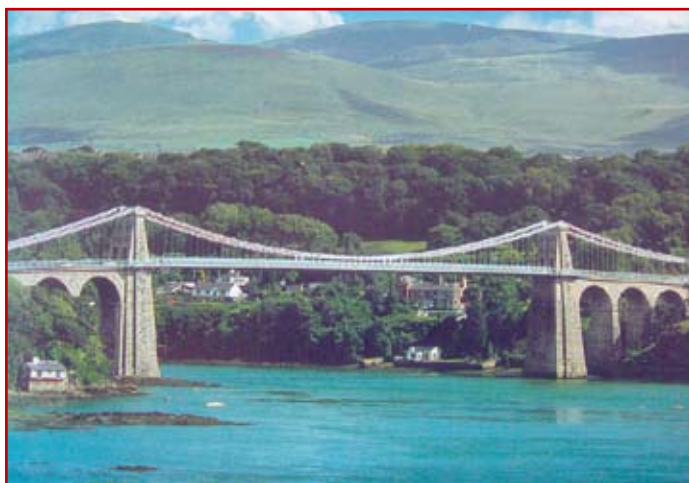
Isambard Brunel tak, jak ojciec, mając zaledwie 27 lat, kierował już budową jedną z pierwszych linii kolejowych na świecie „Great Western Railway”, która łączyła Londyn z Bristollem. Będąc wybitnym człowiekiem czynu, a jednocześnie

rzędym coraz to nową wiedzą, w roku 1845 wyruszył w swą pierwszą podróż transatlantycką, zbudowanym według swojego projektu parowcem „Great Britain”.

Jednym z pierwszych jego mostów był most wybudowany w roku 1849 w Windsor. Budując kolejne mosty stosował przy budowie podpór coraz to doskonalsze

Kiedy przystąpiono do montażu konstrukcji nośnej, jego twórca nagle zmarł na atak serca. Było to 15 września 1851 r. i Brunel miał wówczas dopiero 53 lata. Bezpośrednią przyczyną śmierci, mogła być otrzymana wiadomość, że jego statek „Great Western”, w wyniku wybuchu kotła, zatonała na oceanie. Brunel nie zobaczył swego największego dzieła mostowego, w którym ulokował swe ambicje i pragnienia, i które nazywał „My first child, my darling”. Budowy jednak nie przerwano. Jego koledzy ze Związku Inżynierów Budownictwa (Institution of Civil Engineers), uzyskując niezbędne środki finansowe, dokończyli budowę mostu.

Most jest symbolem miasta Bristol i do użytku oddany został w roku 1864. Każdego dnia z mostu korzysta 12000 pojazdów mechanicznych.

Fot. 3. Most Menai Suspension Bridge

imponujących rozmiarów most, o sztywności konstrukcji, nigdy nie stanowił światowego rekordu długości przęsła. W 1776 r. wybudowano bowiem w Chinach most Taoguan z przęsłem o długości 200 m.

Telford budował dalej nowe mosty, a jego przykład był wzorem dla innych nowoczesnych inżynierów, którzy założyli Institution of Civil Engineers. Był jego pierwszym przewodniczącym i działał aktywnie do końca.

Pozostała po nim pamięć jego dzieł i skromny pomnik w północnej nawie westminsterskiego opactwa z prostym napisem „Thomas Telford 1834”.

Most Clifton Suspension Bridge – Walia

Most w mieście Clifton, położonym nad skalistym brzegiem rzeki Avon, na granicy dzielnicy Bristol i hrabstwa Somerset, to wielkie dzieło inżyniera Isambarda Brunela. Brunel, jak charakteryzuje go epoka, w której żył i tworzył swe dzieła, to wyjątkowy przykład inżyniera, który działał z równą aktywnością i sprawnością, tak w zakresie budownictwa komunikacyjnego,

kesony. Będąc człowiekiem otwartym na zmiany i nowości, podczas projektowania i budowy, stale robił badania i próby, korzystając również z doświadczeń innych, np. z wydanej w 1854 r. książki Williama Fairbaina „The Application of Cast and Wrought Iron to Building Purposes”, w której zebrane były doświadczenia półwiecza stosowania żelaza i budowy mostów wiszących.

Ostatnim, ale także największym dziełem Brunela był wiszący most k. Clifton w Walii. Budowę tego mostu rozpoczął w 1836 r. projektując most wiszący, którego pylony, w stylu przypominające egipskie wieże, posadowione były na blokach skalnych o wysokości 39 m. Odległość między pylonami wynosiła 702 stopy i 3 cale. Była to największa w tym czasie rozpiętość jednego przęsła. Most z każdej strony miał podwieszony, niezależny od siebie stalowe łańcuchy spięte klamrami. Łańcuchy zakotwione były w skalistym podłożu – 17 m poniżej gruntu. Jezdnia mostu zawieszona była na 162 stalowych prętach, po 81 na każdej stronie.

Fot. 4. Most Clifton Suspension Bridge

Pomimo upływu ponad 150 lat na moście tym, o długości 414 m, nie prowadzono żadnych poważniejszych remontów. Z tego mostu po raz pierwszy na świecie skakano na bungee, ale niestety, jest również znany z licznych samobójstw. Tuż obok niego znajduje się wieża obserwacyjna Clifton Observatory, a pod wieżą znajduje się jaskinia, która prowadzi do punktu widokowego wewnątrz skały, a z niego widać rzekę i most.

Most kolejowy nad Zatoką Forth – Szkocja

Projektując ten olbrzymi most o konstrukcji stalowej, koło Queensferry, kilka mil od Edynburga, przekraczając zatokę Firth of Forth, której głębokość sięgała 65 m, jego budowniczy, a był nim Sir Thomas Bouch miał od początku poważny problem. Nie stanowił go wybór rodzaju konstrukcji nośnej, ale kłopot z posadowieniem podpór. Chcąc pokonać ten problem i uniknąć wielości podpór, co mogło stwarzać przy ich budowie olbrzymie trudności wykonawcze, Sir Thomas Bouch zaproponował budowę mostu wiszącego. Na takie rozwiązanie, przy posadowieniu podpory

ciąg dalszy na str. 20

ciąg dalszy ze str. 19

pośredniej, pozwalając leżącą w środku nurtu zatoki wyspa. Jednak, kiedy położono kamień węgielny pod budowę mostu, zdarzyła się tragiczna katastrofa innego jego dzieła. Runął bowiem most kolejowy nad rzeką Tay w Dundee wraz z przejeżdżającym pociągiem, a w nurtach rzeki zginęło 75 osób. Wówczas z projektu tego zrezygnowano.

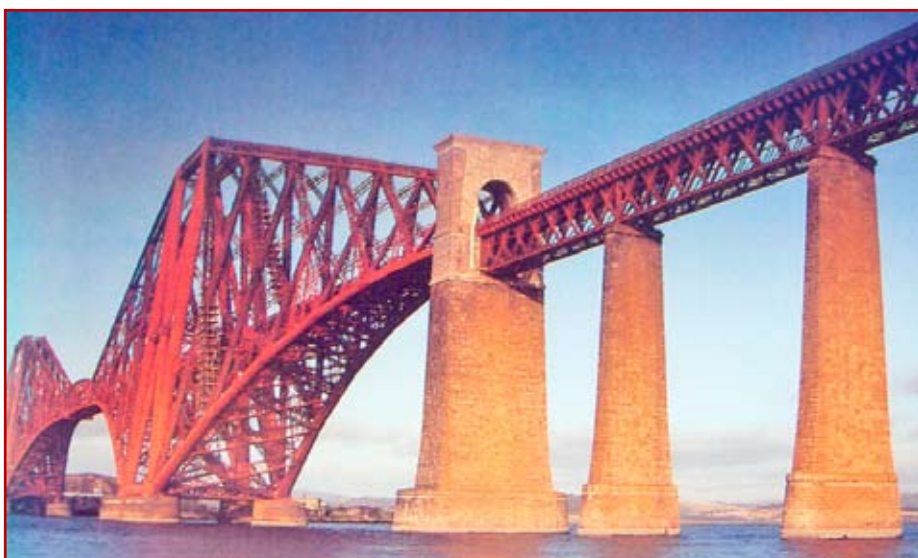
Autorami nowego projektu zostali Sir John Fowler i Benjamin Baker. Pokonując nurt głębokiej zatoki zastosowali konstrukcję stalowego mostu kratownicowego o schemacie statycznym wspornikowym. Projektując tę konstrukcję częściowo wykorzystywali doświadczenia z budowy pierwszego tego typu mostu oddanego do użytku w roku 1874 w St. Louis, projektu Jamesa Eadsa.

Ostatecznie jednak, podejmując odważną decyzję, budowniczowie postanowili zrealizować swój projekt i wybudować nie tylko największy, ale i najwytrzymalszy, najszywniejszy, a tym samym najbezpieczniejszy most świata. Nie było to jednak łatwe zadanie. Największym problemem było posadowienie podpór w głębokim i białym nurcie zatoki. Podpory posadowiono na potężnych granitowych kesonach o średnicy 21,3 m. Na filarach zostały wzniesione stalowe wieże o szerokości 36,6 m na dole i 10 m na górze. Od podstawy tych wież montowano łącznie sześć ramion w równym tempie, co było podstawą zachowania równowagi wznoszonej konstrukcji. Głównymi elementami ściskanymi były pary okrągłych rur o średnicy 3,6 m. Wsporniki mostu podtrzymywały przęsła zawieszone o długości 107 m. Właściwy most poprzedzały wiadukty o filarach kamiennych i o konstrukcji nośnej stalowej belkowej. Obiekt wybudowano w latach 1882–1889.

Całkowita długość mostu wyniosła 2,5 km, a długość przęseł w świetle 2 x 521 m. Masa konstrukcji stalowej to 58 tys. ton. Do połączeń konstrukcji użyto 6,5 mln nitów. Wysokość wież nad podporami wyniosła 100,6 m.

Niestety, przy budowie tego potężnego mostu też nie uniknięto ludzkich tragedii, zginęło bowiem 98 monterów, a 450 odniosło poważne obrażenia.

O tym wspinał się most pisarza w swojej książce pt. „O architekturze mostów” prof. Zbigniew Wasiutyński: „Skupienie tworzywa nad podporami, czytelność układu sił, czytelność stateczności poprzecznej przez zbieżność słupów stalowych ku górze, czytelność linii torów, klasyczny kształt równej

Fot. 5. Most kolejowy nad Zatoką Forth

wytrzymałości filarów kamiennych, pręty ściskane ustroju głównego mające przekroje kołowe, pręty rozciągane tego ustroju i pręty stężeń mające przekroje złożone z kształtowników, to wszystko umiejętnie i po inżyniersku zaprojektowane mówi nie tylko o poprawności tego rozwiązania, ale również zwiększa ekspresję sił ustroju całego mostu”.

Most Forth Bridge to drugi na świecie po Quebec Bridge obiekt o najdłuższej rozpiętości pojedynczego wspornika.

Dziś po tym moście porusza się 200 pociągów dziennie o dopuszczalnej wadze 1422 tony jeden. W 2015 r. został wpisany na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

Forth Road Bridge – Szkocja

Kolejny most nad Zatoką Firth of Forth, niedaleko słynnego poprzednika mostu kolejowego, to most drogowy, skonstruowany według całkowicie odmiennej koncepcji w porównaniu z pierwszą przeprawą. Łącząc Edynburg z North Queensferry, położonym w hrabstwie Fife, stał się od początku, wraz z wznoszącą się dominacją transportu drogowego nad kolejowym.

Potrzeba budowy tego mostu wynikała również z tego, że od lat nie było łatwo przedostać się do tych miast. Występowały jedynie dwie alternatywy, przeprawy promowe, które przewoziły rocznie 800 tysięcy pojazdów, ale nie zawsze mogły być czynne, albo daleki trudny objazd drogowy nad stromymi brzegami Zatoki Firth of Forth przez Falkirk.

Prace przy budowie mostu ruszyły w roku 1958. Jego wisząca konstrukcja była wzorowana i to w dużym stopniu, na wielu wcześniejszych mostach amerykańskich z XX wieku. Długość jego wyniosła

2,52 km, posiadał dwujezdniową jezdnię z dwoma pasami ruchu w każdym kierunku, ścieżkę rowerową oraz obustronny chodnik dla pieszych. Całkowita jego szerokość to 33 m.

Przęsło mostu zostało zawieszono na 768 stalowych linach, które miały średnicę 58 mm w głównym przęśle i 48 mm w przęsłach bocznych. Do budowy mostu użyto 47 tys. ton stali łącznie z linami. Prace przy jego budowie zakończono w roku 1964.

Fot. 6. Forth Road Bridge

Niestety, w trakcie eksploatacji nie uniknięto poważnych problemów. Już w latach 1998–2000, po odkryciu w czasie przeprowadzanego przeglądu technicznego przetarcia na jednej z lin nad pylonem, zaistniała konieczność wymiany również pozostałych. Most ten ma bardzo duże znaczenie strategiczne i w związku z tym, ma być w najbliższych latach poddany zabiegom wzmacniającym konstrukcję, po wcześniej dokonanej analizie.

Most nad Severn Anglia/Walia

Budowę tego mostu poprzedzono wieloma badaniami. W roku 1960 Gilbert Roberts i Freeman Fox przeprowadzili badania aerodynamiczne wycinka dźwigara głównego, co doprowadziło do podjęcia decyzji o zastosowaniu prawidłowego

przekroju dźwigarów, tego wspaniałego mostu wiszącego. Przyjęte na podstawie badań ukształtowanie dźwigara przyczyniło się do znacznych oszczędności w zużyciu stali konstrukcyjnej w przęśle, a także przy budowie pylonów.

Roboty przy budowie mostu rozpoczęto w 1961 r. Podstawowym, już na początku problemem, było posadowienie podpór (pylonów) w szybkim nurcie rzeki Severn, charakteryzującej się dużymi okresowymi przypływami. W czasie maksymalnego odpływu, ludzie pracujący przy układaniu bloków kamiennych byli w stanie pracować jedynie podczas krótkich 20-minutowych przerw. Po wybudowaniu podpór i rozpięciu kabli nośnych przystąpiono do prefabrykacji segmentów pomostu. System kablony był innowacyjny w stosunku do dwudziestowiecznej tradycji amerykańskiej. Wieszaki tego mostu nie były pionowe, lecz przebiegały po linii zygzakowej. Według projektantów miało to zwiększyć tłumienie konstrukcyjne mostu.

Rozpiętość przęśla wiszącego mostu wyniosła – 987,5 m, a przęsła bocznych 305 m. Całkowita wysokość pylonów 136 m, a wysokość pod przęsłem w świetle 47 m. Został otwarty we wrześniu 1966 r.

Most ten o rewolucyjnym kształcie pomostu stał się sukcesem jego budowniczych, a F. Leonhardt nazwał go pierwszym nowoczesnym mostem wiszącym. Nie wszystko jednak, co było tak wspaniałe i tak chwalone, sprawdza się w eksploatacji. Już w latach 70-tych, tj. po 15 latach eksploatacji w wyniku wzrastającego ruchu i przeciążeń konstrukcji oraz podpór, wymieniono wszystkie wieszaki, naprawiono i wzmocniono pomost, podobnie jak pylony, do których wnętrza wprowadzono specjalne słupy o przekroju rurowym.

Most nad Severn przeprowadzał brytyjską autostradę M4 przez dolny bieg najdłuższej rzeki w kraju i stał się istotnym połączeniem między południową Walią i Anglią. Kiedy, jednak prace naprawcze i liczne wzmocnienia mostu nie pozwoliły na jego dalszą, normalną eksploatację, podjęto decyzję o budowie nowego równoległego mostu. Nowy most o konstrukcji podwieszanej przekazano do eksploatacji w 1996 r. i otrzymał on nazwę Second Severn Crossing. Tak, jak jego poprzednik i nowy most przejął cały ruch z autostrady M4. Dwa lata później „stary most” z roku 1966 wpisano na listę zabytków pierwszej klasy.

Charakteryzując mosty Severn należy wspomnieć o istniejącym tunelu kolejowym,

który przebiega pod rzeką Severn i łączy hrabstwo Gloucestershire w Anglii z Walią. Tunel ten został wybudowany w latach 1873–1886, a jego długość wynosi 7008 m, z czego 3,62 km przebiega pod rzeką. Maksymalna głębokość tunelu wynosi 15,24 m i przebiegają w nim dwa tory kolejowe.

Most Samuel Beckett Bridge w Dublinie – Irlandia

Przedstawiając ten jeden z najnowocześniejszych mostów Dublinia, stolicy i największego miasta Irlandii należy wspomnieć, że Dublin posiada wiele mostów, budowanych w różnych okresach historycznych. Jednym z nich jest most O'Connell Bridge. Most ten wybudowany na cześć Fredericka Howarda, hrabiego Carlisle w latach 1791–1794 jest obecnie najczęściej uczęszczanym mostem Dublinia. Zwiedzający miasto turyści, podziwiają

Fot. 7. Most O'Connell Bridge

jego wspaniałe mosty nazywają go „miastem 1001 mostów”.

Jednym z najmłodszych mostów Dublinia, jest most wybudowany w roku 2009

według projektu inżyniera architekta Santiago Calatravy. Jest to most wantowy z możliwością obrotu jednego z przęseł o 90 stopni. Jego długość wynosi 139 m, pomost jest podtrzymywany przez 31 kabli podwieszonych na 46 metrowych pylonach. Konstrukcja pomostu została wykonana w Rotterdamie i przetransportowana drogą wodną na miejsce wbudowania. Trwało to 8 dni.

Most ma cztery pasy ruchu, dwa chodniki dla pieszych, ścieżki rowerowe oraz dodatkowe miejsce na linię tramwajową. Jego wysokość wynosi 48 m, a on sam waży 5700 ton. Konstrukcja sprawia wrażenie lekkości i przypomina harfę, symbol Irlandii. Mostowi nadano imię Samuela Becketta, pochodzącego z Dublinia irlandzkiego noblisty, autora sztuki „Czekając na Godota”.

JÓZEF WIESŁAW POMYKAŁA

LITERATURA:

1. Wasiułyński Z., O architekturze mostów, Państwowe Wydawnictwa Naukowe, Warszawa, 1971 .
2. Brown David J., Mosty. Trzy tysiące lat zmagania z naturą, Arkady, 2005.
3. Głomb J., Pontifex Maximus: ponad przestrzenią i czasem, Gliwice, 1997.
4. Kothe R., Mosty, Atlas, Wrocław, 1993.
5. Pawlak G. i Łukasik S., Mosty świata na monetach, Olsztyn, 2010.
6. Miller D., Bridge, 2003.

Fot. 8. Most Samuel Beckett Bridge

Doc. dr hab. inż. Jakub Mames (1925-2017)

W dniu 6.02.2017 r. zmarł doc. dr hab. inż. Jakub Mames, nauczyciel akademicki Politechniki Śląskiej i Lubelskiej. Jego ponad 90-letnie życie było wypełnione pracą naukową i aktywnością społeczną.

Doc. Jakub Mames urodził się 12.05.1925 r. w Krakowie. W latach okupacji ukrywał się pod przybranym nazwiskiem. Wcielony do Kolumny Roboczej Niemieckich Kolei na Wschodzie pracował jako robotnik na Ukrainie, Białorusi, potem w Niemczech. Po ucieczce z transportu uciekł do Czech, gdzie został wyzwolony przez armię amerykańską.

Po wojnie odbył studia w zakresie konstrukcji budowlanych na Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Pierwszą pracę podjął w „Metroprojekcie” warszawskim. Potem rozpoczął studia doktoranckie na Politechnice Śląskiej. W 1956 r. na podstawie dysertacji o belkach sprężonych otrzymał stopień doktora. W 1960 r. uzyskał stypendium Fundacji Forda i niemal rok spędził na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley. Habilitację uzyskał w 1970 r. na Politechnice Śląskiej na podstawie rozprawy o probabilistycznej ocenie bezpieczeństwa.

Doc. J. Mames był członkiem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz kilku stowarzyszeń i rad naukowych. Opublikował ok. 30 prac i 6 podręczników. Za osiągnięcia otrzymał nagrodę im. S. Bryły oraz Medal prof. S. Kaufmana.

Doc. J. Mames przeniósł się do Lublina w 1976 r. Prowadził tu wykłady z „konstrukcji betonowych”. Wyróżniał się wśród wykładowców komunikatywnością i niezwykle starannym przygotowaniem każdego wykładu. Na egzaminach był wymagający, ale studentów darzył szacunkiem.

W 1980 r. doc. J. Mames był jednym z założycieli „Solidarności” na Politechnice Lubelskiej. W pierwszych w historii uczelni samodzielnych wyborach w 1981 r. Zgromadzenie Wyborcze Politechniki Lubelskiej godność rektora powierzyło właśnie doc. J. Mamesowi. Kadencja miała trwać 4 lata, zakończyła się jednak wcześniej. Zmiany po wprowadzeniu stanu wojennego nie rokowały szans na autonomię, dlatego też na początku stycznia 1982 r. doc. J. Mames złożył urząd.

Po wprowadzeniu stanu wojennego doc. J. Mames działał w lubelskim oddziale Społecznego Komitetu Nauki. Była to podziemna organizacja w strukturach „Solidarności”, skupiająca głównie profesorów. Wspomagała osoby relegowane z uczelni i wspierała badania naukowe, które ze względów politycznych nie mogły być oficjalnie prowadzone.

Na emeryturę doc. J. Mames odszedł w 1985 r., pozostał jednak jeszcze przez wiele lat czynny w działalności społecznej.

Był inicjatorem i współautorem kodeksu etycznego „Dobre obyczaje w nauce”, wydanego w 1994 r. przez Komitet Etyki w Nauce PAN.

Wielokrotnie uczestniczył w kwestach dla ratowania pomników na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie.

Współorganizował fundacje wspierające renowację lubelskich świątyń – Bazyliki oo. Dominikanów i Archikatedry. W renowacji Bazyliki miał też udział techniczny, gdyż zainicjował jej pierwszą ekspertyzę. Wraz ze śp. prof. M. Królem wykonał non profit badania historyczne oraz inwentaryzację i analizę uszkodzeń. Powstało opracowanie, które stało się bazą dla wszystkich późniejszych prac.

Doc. J. Mames był z zamiłowania historykiem. Przykładem są badania historyczne pamiątkowego krzyżyka, który okazał się być relikwią św. Kazimierza, ofiarowaną później przez Państwa Mamesów Ojcu Św. Janowi Pawłowi II (obecnie krzyżyk spoczywa w Katedrze Wawelskiej). Kolejne badania dotyczyły lubelskich relikwii Krzyża Świętego (patrz strona internetowa oo. Dominikanów). Pasja historyka przejawiała się też w niezwykle ciekawych gawędach historycznych, niestety nieopublikowanych.

Patrząc na życie doc. Jakuba Mamesa można powiedzieć, że było ono dobre i owocne. Pozostawiło trwały ślad w dziełach, które podjął i w pamięci wszystkich, którzy się z nim zetknęli. Pamiętać Go będziemy jako aktywnego, prawego i dobrego człowieka, jako wyjątkowego wykładowcę.

Anna Halicka

HARMONOGRAM SZKOLEŃ DLA CZŁONKÓW LOIB W I PÓŁROCZU 2017

Poniżej przedstawiamy harmonogram bezpłatnych szkoleń branżowych dla czynnych członków LOIB w I półroczu 2017 roku. Ze względów organizacyjnych prosimy o wcześniejsze potwierdzanie planowanego uczestnictwa w szkoleniach telefonicznie 81 534-78-17 lub e-mailem: a.koralewski@lub.piib.org.pl. Możliwe jest uczestnictwo w dowolnej liczbie szkoleń z różnych branż.

Szczegółowy program szkoleń znajduje się na stronie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa – www.lub.piib.org.pl

TEMATYKA SZKOLENIA	DATA SZKOLENIA	GODZINA I MIEJSCE SZKOLENIA
WIELOBRANŻOWE		
Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie – od uzgodnienia dokumentacji projektowej do stanowiska rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych po nowelizacji prawa budowlanego. 1. Podstawowe akty prawne regulujące proces inwestycyjny w zakresie ochrony przeciwpożarowej. 2. Uzgodnienia dokumentacji projektowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej – wymagania i problemy. 3. Urządzenia przeciwpożarowe – charakterystyka. 4. Czynności kontrolno-rozpoznawcze w trybie art. 65 ustawy Prawo budowlane. <i>Wykładowca: mgr inż. Jerzy Staniak, rzeczoznawca ds. przeciwpożarowych.</i>	31 marca	LUBLIN Hotel „Młyn” w Lublinie Al. Raclawickie 23A godz. 10.00–15.00
Stosowanie wyrobów budowlanych w budownictwie w świetle ustawy Prawo budowlane i ustawy o wyrobach budowlanych zgodnie z aktualnym stanem prawnym 1.01.2017 r. <i>Wykładowca: mgr inż. Wiesława Makuła, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Lublinie.</i>	20 kwietnia	
Nowelizacja ustawy Prawo zamówień publicznych z 2016 r. w ujęciu konieczności określenia kosztów cyklu życia obiektu budowlanego. <i>Wykładowca: mgr Leszek Klepacki, Przewozy Regionalne Sp. z o.o.</i>	9 czerwca	
BIM w budownictwie – efektywne projektowanie. – Tekla Structures – Construsoft. – Analiza elementów konstrukcyjnych i ich szczegółów w programie IDEA. – Modelowanie i wymiarowanie konstrukcji w programach firmy Dlubal. – Połączenie Tekla Structures & Dlubal. – Koordynacja wszystkich branż z wykorzystaniem interaktywnego monitora SMART Board i Tekla BIMsight – IRS. – Wayman – system do zarządzania biurem projektowym i projektem. <i>Wykładowca: Marcin Cabała, Rafał Krzymowski, firma Construsoft.</i>	31 maja	LUBLIN Biuro LOIB w Lublinie ul. Bursaki 19, sala 03 parter godz. 10.00–15.00
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
Zabezpieczenie obiektów drewnianych i murowanych przed wilgocią i korozją biologiczną na podstawie przedstawionych przykładów. <i>Wykładowca: mgr inż. Mirosław Żaród, rzeczoznawca – mykolog.</i>	6 kwietnia	
Podstawy diagnostyki w ocenie trwałości i naprawach konstrukcji budowlanych, metody napraw. <i>Wykładowca: dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska.</i>	16 maja	LUBLIN Hotel „Młyn” w Lublinie Al. Raclawickie 23A godz. 10.00–15.00
Porównanie systemów izolacji cieplnej i akustycznej pod względem techniczno-ekonomicznym w odniesieniu do: – ścian zewnętrznych i wewnętrznych budynków, – pokryć i stropodachów – rozwiązania materiałowe w izolacji cieplnej i akustycznej. <i>Wykładowca: mgr inż. Henryk Kwapisz, Saint-Gobain Construction Products Polska.</i>	1 czerwca	
Problematyka korozji biologicznej elewacji współczesnych i zabytkowych. Metody usuwania i profilaktyka. Problemy wilgotnościowe w obiektach zabytkowych. <i>Wykładowca: Paweł Reja, firma Keim.</i>	20 czerwca	LUBLIN Biuro LOIB w Lublinie ul. Bursaki 19, sala 03 parter godz. 10.00–15.00
BRANŻA WODNO-MELIORACYJNA		
Zarządzanie ryzykiem powodziowym i ochrona przed suszą w świetle przepisów ustawy z dnia 18.07.2001 r. – Prawo wodne. <i>Wykładowca: dr inż. Andrzej Pichla, SITWM O/Lublin.</i>	28 lutego	LUBLIN Biuro LOIB w Lublinie ul. Bursaki 19, sala 03 parter godz. 10.00–15.00
Wpływ działalności górniczej kopalni „Bogdanka” na kształtowanie gospodarki przestrzennej i wodnej. <i>Wykładowca: prof. dr hab. inż. Bogusław Sawicki.</i>		
BRANŻA DROGOWA		
Nowe spojrzenie na organizację ruchu: 1. Rondo (rotunda) i ruch okrężny – elementy wspólne i różnice. 2. Pojęcie „rondo” w przepisach dotyczących projektowania dróg i w przepisach ruchu drogowego (użytkowych). 3. Możliwe rozwiązania drogowe z wyspą w środku. Różnice w sensie projektowym i użytkowym. 4. Ronda turbinowe – inne spojrzenie na rozwiązania drogowe z wyspą w środku. <i>Wykładowca: mgr inż. Zygmunt Uzdalewicz.</i>	4 kwietnia	LUBLIN Biuro LOIB w Lublinie ul. Bursaki 19, sala 03 parter godz. 10.00–15.00

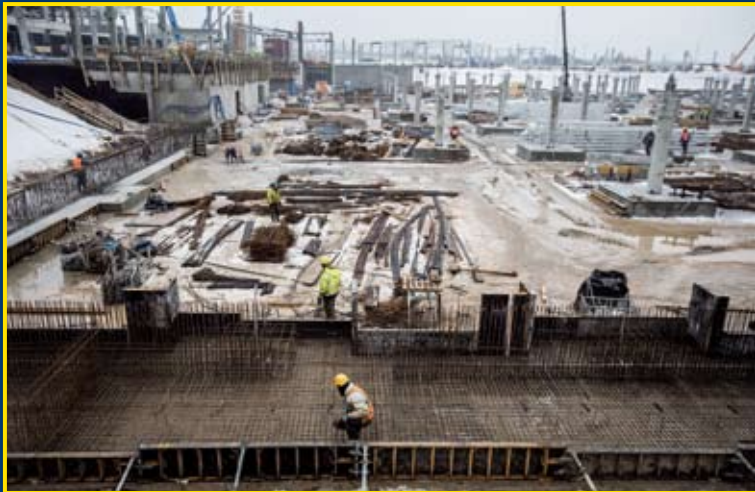
BRANŻA SANITARNA		
<p>Grzejniki stosowane obecnie w instalacjach ogrzewczych.</p> <p>1. Charakterystyka grzejników podłogowych z wentylatorem i klimakonwektorów z dopływem świeżego powietrza – dobór, problemy eksploatacyjne.</p> <p>2. Grzejniki płaszczyznowe (podłogowe, ścienne, sufitowe) – charakterystyka, wytyczne projektowe i eksploatacyjne.</p> <p>Równoważenie hydrauliczne instalacji ogrzewczej.</p> <p>1. Charakterystyka urządzeń stosowanych do równoważenia hydraulicznego instalacji ogrzewczych.</p> <p>2. Charakterystyka procesu równoważenia hydraulicznego instalacji ogrzewczych.</p> <p>3. Korzyści ekonomiczne.</p> <p><i>Wykładowcy: dr inż. Tomasz Cholewa, dr inż. Mariusz Skwarczyński, Politechnika Lubelska.</i></p>	3 kwietnia	<p style="text-align: center;">LUBLIN Biuro LOIIB w Lublinie ul. Bursaki 19, sala 03 parter godz. 10.00–15.00</p>
<p>Zasady sporządzania kosztorysów w zakresie branży sanitarnej.</p> <p>1. Przedmiar robót – definicja, elementy składowe.</p> <p>2. Zagadnienia prawne.</p> <p>3. Rodzaje kosztorysów, zasady kalkulacji cen.</p> <p>4. Kody CPV.</p> <p>5. Przedmiarowanie robót – zasady, przykłady, błędy.</p> <p>6. Błędy w kosztorysach.</p> <p>7. Sposoby obliczania ceny w kosztorysie ofertowym i inwestorskim.</p> <p>8. Struktura ceny kosztorysowej.</p> <p><i>Wykładowca: dr inż. Anna Musz-Pomorska, Politechnika Lubelska.</i></p>	21 kwietnia	
<p>Kogeneracja.</p> <p>1. Zastosowanie w technice grzewczej i energetyce.</p> <p>2. Kogeneracja na bazie silników spalinowych.</p> <p>3. Turbiny kogeneracyjne małej i dużej mocy.</p> <p>4. Mikrokogeneracja mieszkaniowa na bazie silnika cieplnego Sterlinga.</p> <p>5. Bilans opłacalności zastosowania.</p> <p>6. Ogniw paliwowe w funkcji kogeneracji.</p> <p>7. Ogrzewanie dachów wielkopłociowych przy zastosowaniu kogeneracji.</p> <p><i>Wykładowca: mgr inż. Janusz Iberszer.</i></p>	11 maja	
<p>Nowe spojrzenie na pompy ciepła.</p> <p>1. Bilans pompy ciepła w funkcji grzania i chłodzenia.</p> <p>2. Freecooling.</p> <p>3. Zastosowanie dolnych źródeł pomp ciepła w systemach palowania budynków i budowli.</p> <p>4. System grzewczo-klimatyzacyjny „Pro-clima”.</p> <p>5. Rewersyjne pompy ciepła w budynkach pasywnych i energooszczędnych.</p> <p>6. Możliwości magazynowania ciepła z kolektorów słonecznych w gruncie.</p> <p>7. Dolne źródło ciepła z bezpośrednim odparowaniem.</p> <p>8. Problem zamrożenia lub przesuszenia dolnego źródła pompy ciepła.</p> <p>9. Odciążenie cieplne przegród w ziemie i w lecie w tzw. Systemie Węgierskim.</p> <p>10. Przyczyny rozkwitu „powietrznych” pomp ciepła.</p> <p><i>Wykładowca: mgr inż. Janusz Iberszer.</i></p>	30 maja	
<p>System zamocowań Niczuk Metall-PL.</p> <p>1. Technika montażowa instalacji sanitarnych w oparciu o obowiązujące prawo budowlane.</p> <p>2. Przegląd asortymentu: punkty stałe, podpory przesuwne, złożone konstrukcje.</p> <p>3. Wsparcie techniczne projektantów.</p> <p>4. Bierna ochrona przeciwpożarowa w technice instalacyjnej.</p> <p>5. Najczęściej popełniane błędy w technice montażowej instalacji.</p> <p><i>Wykładowca: Zbigniew Ochnicki, kierownik Działu Doradców Technicznych Niczuk Metall-PL.</i></p> <p>Systemy kanalizacji wewnętrznej niskosumowej Magnaplast.</p> <p>1. Zagadnienie niskosumowości – przepisy, sposób badania, interpretacja wyników.</p> <p>2. Systemy kanalizacji wewnętrznych niskosumowych – HT PLUS, ULTRA DB, SKOLAN DB.</p> <p>3. Kanalizacja zewnętrzna i jej zastosowanie wewnątrz konstrukcji budynków.</p> <p>4. Systemy kanalizacji zewnętrznej – PCV czy PP?</p> <p>5. Kanalizacja zewnętrzna deszczowa i sanitarna – dobór systemów.</p> <p>6. System studni MAGNAPLAST – S.C.</p> <p><i>Wykładowca: Andrzej Kuśmirek, doradca techniczny Magnaplast.</i></p>	9 czerwca	
BRANŻA TELEKOMUNIKACYJNA		
<p>Projektowanie sieci telekomunikacyjnych w budynkach wielorodzinnych – warsztaty z wykorzystaniem programu TelSat firmy Telkom-Telmor</p> <p><i>Wykładowca: Maciej Kołakowski, firma TELKOM-TELMOR</i></p>	16 maja	<p style="text-align: center;">LUBLIN Biuro LOIIB w Lublinie ul. Bursaki 19, sala 03 parter godz. 10.00–15.00</p>
BRANŻA ELEKTRYCZNA		
<p>Eksploatacja elektronarzędzi w aspektach przepisów elektrycznych i wymagań technicznych związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy.</p> <p><i>Wykładowca: inż. Stanisław Walczak, SEP Katowice.</i></p>	26 maja	<p style="text-align: center;">LUBLIN Biuro LOIIB w Lublinie ul. Bursaki 19, sala 03 parter godz. 10.00–15.00</p>

WIELOBRANŻOWE		
Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie – od uzgodnienia dokumentacji projektowej do stanowiska rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych po nowelizacji prawa budowlanego. 1. Podstawowe akty prawne regulujące proces inwestycyjny w zakresie ochrony przeciwpożarowej. 2. Uzgodnienia dokumentacji projektowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej – wymagania i problemy. 3. Urządzenia przeciwpożarowe – charakterystyka. 4. Czynności kontrolno-rozpoznawcze w trybie art. 65 ustawy Prawo budowlane: <i>Wykładowca: mgr inż. Jerzy Staniak, rzeczoznawca d/s przeciwpożarowych.</i>	30 marca	PUŁAWY IUNG Hotel Al. Królewska 17 godz. 10.00–15.00
Stosowanie wyrobów budowlanych w budownictwie w świetle ustawy Prawo budowlane i ustawy o wyrobach budowlanych zgodnie z aktualnym stanem prawnym 01.01.2017 r. <i>Wykładowca: mgr inż. Wiesława Makuła Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Lublinie</i>	28 kwietnia	
Nowelizacja ustawy Prawo zamówień publicznych z 2016 r. w ujęciu konieczności określenia kosztów cyklu życia obiektu budowlanego. <i>Wykładowca: mgr Leszek Klepacki, Przewozy Regionalne Sp. z o.o.</i>	12 maja	
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
Zabezpieczenie obiektów drewnianych i murowanych przed wilgocią i korozją biologiczną na podstawie przedstawionych przykładów. <i>Wykładowca: mgr inż. Mirosław Zaród, rzeczoznawca – mykolog</i>	13 kwietnia	PUŁAWY IUNG Hotel Al. Królewska 17 godz. 10.00–15.00
Podstawy diagnostyki w ocenie trwałości i naprawach konstrukcji budowlanych, metody napraw. <i>Wykładowca: dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska</i>	17 maja	
Porównanie systemów izolacji cieplnej i akustycznej pod względem techniczno-ekonomicznym w odniesieniu do: – ścian zewnętrznych i wewnętrznych budynków, – pokryć i stropodachów – rozwiązania materiałowe w izolacji cieplnej i akustycznej. <i>Wykładowca: mgr inż. Henryk Kwapisz, Saint-Gobain Construction Products Polska.</i>	2 czerwca	
WIELOBRANŻOWE		
Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie – od uzgodnienia dokumentacji projektowej do stanowiska rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych po nowelizacji prawa budowlanego. 1. Podstawowe akty prawne regulujące proces inwestycyjny w zakresie ochrony przeciwpożarowej. 2. Uzgodnienia dokumentacji projektowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej – wymagania i problemy. 3. Urządzenia przeciwpożarowe – charakterystyka. 4. Czynności kontrolno-rozpoznawcze w trybie art. 65 ustawy Prawo budowlane. <i>Wykładowca: mgr inż. Jerzy Staniak, rzeczoznawca d/s przeciwpożarowych.</i>	29 marca	BIAŁA PODLASKA Bialskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00
Stosowanie wyrobów budowlanych w budownictwie w świetle ustawy Prawo budowlane i ustawy o wyrobach budowlanych zgodnie z aktualnym stanem prawnym 1.01.2017 r. <i>Wykładowca: mgr inż. Wiesława Makuła, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Lublinie.</i>	18 kwietnia	
Nowelizacja ustawy Prawo zamówień publicznych z 2016 r. w ujęciu konieczności określenia kosztów cyklu życia obiektu budowlanego. <i>Wykładowca: mgr Leszek Klepacki, Przewozy Regionalne Sp. z o.o..</i>	29 maja	
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
Zabezpieczenie obiektów drewnianych i murowanych przed wilgocią i korozją biologiczną na podstawie przedstawionych przykładów. <i>Wykładowca: mgr inż. Mirosław Zaród, rzeczoznawca – mykolog.</i>	5 kwietnia	BIAŁA PODLASKA Bialskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00
Podstawy diagnostyki w ocenie trwałości i naprawach konstrukcji budowlanych, metody napraw. <i>Wykładowca: dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska.</i>	10 maja	
Porównanie systemów izolacji cieplnej i akustycznej pod względem techniczno-ekonomicznym w odniesieniu do: – ścian zewnętrznych i wewnętrznych budynków, – pokryć i stropodachów – rozwiązania materiałowe w izolacji cieplnej i akustycznej. <i>Wykładowca: mgr inż. Henryk Kwapisz, Saint-Gobain Construction Products Polska.</i>	7 czerwca	
Problematyka korozji biologicznej elewacji współczesnych i zabytkowych. Metody usuwania i profilaktyka. Problemy wilgotnościowe w obiektach zabytkowych. <i>Wykładowca: Paweł Reja, firma Keim.</i>	19 czerwca	
BRANŻA SANITARNA		
Grzejniki stosowane obecnie w instalacjach ogrzewczych. 1. Charakterystyka grzejników podłogowych z wentylatorem i klimakonwektorów z dopływem świeżego powietrza – dobór, problemy eksploatacyjne. 2. Grzejniki płaszczyznowe (podłogowe, ściennie, sufitowe) – charakterystyka, wytyczne projektowe i eksploatacyjne. Równoważenie hydrauliczne instalacji ogrzewczej. 1. Charakterystyka urządzeń stosowanych do równoważenia hydraulicznego instalacji ogrzewczych. 2. Charakterystyka procesu równoważenia hydraulicznego instalacji ogrzewczych. 3. Korzyści ekonomiczne. <i>Wykładowcy: dr inż. Tomasz Cholewa, dr inż. Mariusz Skwarczyński, Politechnika Lubelska.</i>	25 kwietnia	BIAŁA PODLASKA Bialskie Wodociągi i Kanalizacja ul. Narutowicza 35A godz. 10.00–15.00
Kogeneracja. 1. Zastosowanie w technice grzewczej i energetyce. 2. Kogeneracja na bazie silników spalinowych. 3. Turbiny kogeneracyjne małej i dużej mocy. 4. Mikrokogeneracja mieszkaniowa na bazie silnika ciepłego Sterlinga. 5. Bilans opłacalności zastosowania. 6. Ogniwia paliwowe w funkcji kogeneracji. 7. Ogrzewanie dachów wielkopłaciowych przy zastosowaniu kogeneracji. <i>Wykładowca: mgr inż. Janusz Iberszer.</i>	18 maja	

WIELOBRANŻOWE		
Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie – od uzgodnienia dokumentacji projektowej do stanowiska rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych po nowelizacji prawa budowlanego. 1. Podstawowe akty prawne regulujące proces inwestycyjny w zakresie ochrony przeciwpożarowej. 2. Uzgodnienia dokumentacji projektowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej – wymagania i problemy. 3. Urządzenia przeciwpożarowe – charakterystyka. 4. Czynności kontrolno-rozpoznawcze w trybie art. 65 ustawy Prawo budowlane. <i>Wykładowca: mgr inż. Jerzy Staniak, rzeczoznawca ds. przeciwpożarowych.</i>	28 marca	CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00
Stosowanie wyrobów budowlanych w budownictwie w świetle ustawy Prawo budowlane i ustawy o wyrobach budowlanych zgodnie z aktualnym stanem prawnym 1.01.2017 r. <i>Wykładowca: mgr inż. Wiesława Makuła, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Lublinie</i>	24 kwietnia	
Nowelizacja ustawy Prawo zamówień publicznych z 2016 r. w ujęciu konieczności określenia kosztów cyklu życia obiektu budowlanego. <i>Wykładowca: mgr Leszek Klepacki, Przewozy Regionalne Sp. z o.o.</i>	12 czerwca	
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
Zabezpieczenie obiektów drewnianych i murowanych przed wilgocią i korozją biologiczną na podstawie przedstawionych przykładów. <i>Wykładowca: mgr inż. Mirosław Zaród, rzeczoznawca – mykolog.</i>	11 kwietnia	CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00
Podstawy diagnostyki w ocenie trwałości i naprawach konstrukcji budowlanych, metody napraw. <i>Wykładowca: dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska.</i>	9 maja	
Porównanie systemów izolacji cieplnej i akustycznej pod względem techniczno-ekonomicznym w odniesieniu do: – ścian zewnętrznych i wewnętrznych budynków, – pokryć i stropodachów – rozwiązania materiałowe w izolacji cieplnej i akustycznej. <i>Wykładowca: mgr inż. Henryk Kwapisz, Saint-Gobain Construction Products Polska.</i>	6 czerwca	
BRANŻA SANITARNA		
Nowe spojrzenie na pompy ciepła. 1. Bilans pompy ciepła w funkcji grzania i chłodzenia. 2. Freecooling. 3. Zastosowanie dolnych źródeł pomp ciepła w systemach palowania budynków i budowl. 4. System grzewczo-klimatyzacyjny „Pro-clima”. 5. Rewersyjne pompy ciepła w budynkach pasywnych i energooszczędnych. 6. Możliwości magazynowania ciepła z kolektorów słonecznych w gruncie. 7. Dolne źródło ciepła z bezpośrednim odparowaniem. 8. Problem zamrożenia lub przesuszenia dolnego źródła pompy ciepła. 9. Odciążenie cieplne przegród w ziemi i w lecie w tzw. Systemie Węgierskim. 10. Przyczyny rozkwitu „powietrznych” pomp ciepła. <i>Wykładowca: mgr inż. Janusz Iberszer.</i>	8 czerwca	CHEŁM Chełmska Biblioteka Publiczna ul. Partyzantów 40 godz. 10.00–15.00
WIELOBRANŻOWE		
Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie – od uzgodnienia dokumentacji projektowej do stanowiska rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych po nowelizacji prawa budowlanego. 1. Podstawowe akty prawne regulujące proces inwestycyjny w zakresie ochrony przeciwpożarowej. 2. Uzgodnienia dokumentacji projektowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej – wymagania i problemy. 3. Urządzenia przeciwpożarowe – charakterystyka. 4. Czynności kontrolno-rozpoznawcze w trybie art. 65 ustawy Prawo budowlane. <i>Wykładowca: mgr inż. Jerzy Staniak, rzeczoznawca d/s przeciwpożarowych.</i>	27 marca	ZAMOŚĆ LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00
Stosowanie wyrobów budowlanych w budownictwie w świetle ustawy Prawo budowlane i ustawy o wyrobach budowlanych zgodnie z aktualnym stanem prawnym 1.01.2017 r. <i>Wykładowca: mgr inż. Wiesława Makuła, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Lublinie</i>	26 kwietnia	
Nowelizacja ustawy Prawo zamówień publicznych z 2016 r. w ujęciu konieczności określenia kosztów cyklu życia obiektu budowlanego <i>Wykładowca: mgr Leszek Klepacki, Przewozy Regionalne Sp. z o.o.</i>	8 maja	
BRANŻA OGÓLNOBUDOWLANA		
Zabezpieczenie obiektów drewnianych i murowanych przed wilgocią i korozją biologiczną na podstawie przedstawionych przykładów. <i>Wykładowca: mgr inż. Mirosław Zaród, rzeczoznawca – mykolog.</i>	12 kwietnia	ZAMOŚĆ LUW Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 godz. 10.00–15.00
Podstawy diagnostyki w ocenie trwałości i naprawach konstrukcji budowlanych, metody napraw. <i>Wykładowca: dr inż. Marek Grabias, Politechnika Lubelska</i>	15 maja	
Porównanie systemów izolacji cieplnej i akustycznej pod względem techniczno-ekonomicznym w odniesieniu do: – ścian zewnętrznych i wewnętrznych budynków, – pokryć i stropodachów – rozwiązania materiałowe w izolacji cieplnej i akustycznej. <i>Wykładowca: mgr inż. Henryk Kwapisz, Saint-Gobain Construction Products Polska.</i>	5 czerwca	

mgr inż. ARKADIUSZ KORALEWSKI,
Główny specjalista ds. szkolenia LOIIB

IKEA w Lublinie w budowie

Wręczenie uprawnień budowlanych w LOiIB w obiektywie

